

Η Κουκουβίστα

Δελτίο Επικοινωνίας Μελών Συνδέσμου Καλοσκοπιωτών Παρνασσίδας (Η Αγία Τριάς)
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' - ΧΡΟΝΟΣ 15ος - ΤΕΥΧΟΣ 71 - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1989

Ιδιοκτήτης - Εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 79 - 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, ΤΗΛ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

Στις 14 Ιανουαρίου έχουμε εκλογές για την ανάδειξη ικανών και δραστηρίων μελών προκειμένου να αναλάβουν τις ευθύνες και τις υποχρεώσεις του Διοικητικού Συμβουλίου του Συνδέσμου μας.

Καλούνται οι Καλοσκοπιίτες που πονούν και ενδιαφέρονται για τη μελλοντική πορεία του Συνδέσμου μας να τους ανατεθεί, αφού φυσικά το επιθυμούν, η Διοίκηση για να συνεχίσουν εκείνοι δυναμικά και δραστήρια την προοδευ-

τική αποστολή του. Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας πρέπει να έχει τη συμπαράσταση όλων των συγχωριανών μας για να μπορεί να ανταποκριθεί στα δύσκολα καθήκοντα που θα αναλάβει. Έχοντας σαν στόχο του την ευόδωση των επίκαιρων οραματισμών του χρειάζεται την ηθική και οικονομική ενίσχυση των μελών του δια να επιτύχει τους σκοπούς του.

Τώρα δίνεται η ευκαιρία στους συγχωριανούς μας, που περιορίζονται σε σχόλια και στην κριτική των έργων μας, καθώς και στην τακτική που ακολουθεί ο Σύνδεσμός μας οι οποίοι αρκούνται στην επισήμανση πιθανών λαθών μας, αν φυσικά υπάρχουν απ' αυτά, να υποβάλλουν υποψηφιότητα και να αποδείξουν έμπρακτα τις ικανότητές τους. Ας έρθουν λοιπόν να αναλάβουν εκείνοι τα νήια. Εξ άλλου είναι χωριανοί έχουν υποχρέωση, είναι ανάγκη επιτακτική να δώσουν κι αυτοί με το καφετερό μυαλό τους τις γνώσεις τους για το καλό του συνόλου. Το χωριό μας τους περιμένει.

Οι καιροί αγαπτητοί μας συμπολίτες και συμπολίτισσες είναι δύσκολοι. Η Καλοσκοπή τώρα σας χρειάζεται. Ο σύνδεσμος έχει ανάγκη από νέα δραστήρια και ικανά στελέχη τα οποία αυθόρμητα και ανιδιοτελώς θα προσφέρουν τις πολύτιμες υπηρεσίες τους για την αντιμετώπιση των διαφόρων προβλημάτων τα οποία χρονίζουν στην Κοινότητά μας.

Πιστεύουμε ειλικρινά ότι υπάρχουν πρόσωπα

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ

Το φετεινό ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ είναι κάτι μοναδικό. Απαραίτητο για κάθε σπίτι. ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΠΡΟΜΗΘΕΥΤΕΙΤΕ.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου σας καλεί στην

ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

την ΚΥΡΙΑΚΗ 14 ΓΕΝΑΡΗ 1990, ώρα 9.00' π.μ. στο Ξενοδοχείο «OSCAR», φιλαδελφείας 17-21 (απέναντι στο Σταθμό Λαρίσης). Η παρουσία σας θεωρείται απαραίτητη.

ΕΛΑΤΕ ΝΑ ΕΚΛΕΞΕΤΕ ΝΕΑ ΔΡΑΣΤΗΡΙΑ ΜΕΛΗ.

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΧΟΡΟΣ ΜΑΣ

Να μη λείψει κανένας από το μεγάλο ΧΟΡΟ του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ που θα γίνει στις 28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1990 ημέρα Κυριακή στην κοσμική ταβέρνα «Καλύβα» στην οδό Καυτατζόγλου και Ράλλη 25.

Ενδιαφερθείτε έγκαιρα για τα εισιτήριά σας.

Το Δ.Σ. του ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ μας

ΕΥΧΕΤΑΙ

σε όλα τα μέλη, τους φίλους του και στους χωριανούς που ζουν στο εξωτερικό,

**ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ
ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ**

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΕΣ ΣΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

τα οποία διαθέτουν κύρος και εμπειρία, αλλά και χρόνο ακόμα αν το επιθυμούν, να βοηθήσουν το Σύνδεσμο.

Ας κάνουν λοιπόν οι φωτισμένοι αυτοί συγχωριανοί μας επιλογή ισάξιων συνεργατών τους και ας αναλάβουν τη διοίκηση του Συνδέσμου μας ώστε να δώσουν πιο έντονη πνοή στους σκοπούς και τις επιδιώξεις του.

Γιατί να παραμένουν αδρανείς οι πνευματικοί άνθρωποι του χωριού μας και ν' αποφεύγουν να αναλάβουν ευθύνες; Τώρα τους δίνεται η ευκαιρία να εφαρμόσουν δικά τους αναπτυξιακά προγράμματα.

Α να μέ ν ο υ μ ε !

Σύμφωνα με το καταστατικό μας ο καθένας έχει το δικαίωμα να ελέγχει και να κριτικάρει τις ενέργειες και τις διάφορες δραστηριότητες του Διοικητικού Συμβουλίου και να υποδεικνύει δικούς του τρόπους και μεθόδους δια την περαιτέρω ανοδική πορεία του Συνδέσμου μας.

Τα σημερινά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ίσως κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους να σημείωσαν, άθελά τους, ορισμένες παραλείψεις.

Δεχόμαστε ευχαρίστως αν σ' αυτές βρείτε κάποιο ψεγάδι να τις καυτηριάσετε δημοσίως. Αρκεί η κριτική να είναι καλόπιστη, δίκαιη και προ παντός αντικειμενική. Η διατύπωση κάποιων γνώμης δεν μας φοβίζει.

Σύμφωνα με τη λαϊκή ρήση «όποιος δε θέλει να ακούσει το ζουριό δεν πάει στο μύλο».

Εμείς πιστεύουμε ακράδαντα ότι θα υπάρξουν πρόθυμοι συγχωριανοί μας οι οποίοι θα υποβάλλουν υποψηφιότητα. Ο σύνδεσμος για να προοδεύσει και να ανέβει σε υψηλότερο επίπεδο έχει ανάγκη από ανθρώπους αποδοτικούς, ενεργητικούς και δραστήριους. Να δείχνουν αγάπη και ενδιαφέρον για το χωριό μας. Να αφουγκράζονται τα διάφορα μηνύματά του και να αγωνίζονται για την αναβάθμισή του. Καλούνται λοιπόν οι Καλοσκοπίτες που νοιάζονται για τα συμφέροντα, τον εξωραϊσμό

και το νοικοκύρεμα του αγαπημένου μας χωριού να εκλέξουν για δύο ακόμη χρόνια νέα δραστήρια και αξιόλογα πρόσωπα για το καινούργιο Διοικητικό Συμβούλιο. Σας περιμένουμε την ΚΥΡΙΑΚΗ 14 του ΓΕΝΑΡΗ 1990 στις 9 π.μ. στο Ξενοδοχείο «OSCAR» απέναντι από το Σταθμό Λαρίσης. Θεωρούμε πως είναι χρέος, καθήκον επιβεβλημένο όλων των συγχωριανών μας, να προσέλθουν στην κάληψη με σύνεση και πνεύμα ευθύνης και να ψηφίσουν για τη νέα διετή περίοδο ΝΕΑ ΜΕΛΗ.

Με πλήρη συναίσθηση και βαθιά επίγνωση της αποστολής του, ο Σύνδεσμος συμπαραστάθηκε κατά τη διάρκεια της θητείας του Δ.Σ. ως αρωγός στο δυσχερέστατο έργο της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Ανάμεσα στους δύο αυτούς φορείς υπήρξε σύμπνοια, πνεύμα ενότητας και συνεργασία.

Στο προσκλητήριο που απευθύνεται στους συγχωριανούς μας για την προσέλευσή τους στις αρχαιρεσίες για την ανάδειξη νέων μελών, πρέπει να δώσουν άπαντες το παρόν. Αυτό απαιτεί το γενικό συμφέρον του χωριού μας. Ο Σύνδεσμος έχει ανάγκη από ΝΕΑ ΠΡΟΣΩΠΑ. « **Ι δ ο ύ η Ρ ό δ ο ς ι δ ο ύ κ α ι τ ο π ή δ η μ α** ».

Το σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο ύστερα από δύο ετών θητεία, θα παραδώσει τη σκυτάλη σε κείνους που θα εκλέξουν δια της ψήφου των τα μέλη του Συνδέσμου μας.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΟΜΙΛΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗΣ
«ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ»

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Καλούνται τα μέλη του Αθλητικού Ομίλου σε τακτική Γενική Συνέλευση στις 31 Ιανουαρίου 1990, ημέρα Τετάρτη και ώρα 19.00' στα γραφεία του Συλλόγου Καλοσκοπιτών «Η Αγία Τριάς», στην οδό Σωκράτους 79-81 (7ος όρ.).

Αθήνα 28 Νοεμβρίου 1989

Για το Διοικητικό Συμβούλιο

Η Πρόεδρος
ΜΑΡΙΑ ΣΙΜΟΥ

Ο Γενικός Γραμματέας
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ

«Η ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

Συντακτική Επιτροπή:

ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

Επιμέλεια ύλης:

ΦΙΛΙΤΣΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

Υπεύθυνος Τυπογραφείου:

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΛΑΤΗΣ

(Γερανίου 7, Αθήνα)

ΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΜΑΣ

ΤΟ ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ ΝΕΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΚΑΘΕ
ΚΥΡΙΑΚΗ 11-1 (ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 79-81) ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ: ΡΟΥΛΑ ΔΑΝΙΗΛ, ΤΗΛ.: 36.51.360, 92.20.010, ΑΠΟ 9.00' - 4.30' μ.μ.

ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ήρθαν και φέτος τα Χριστούγεννα, φορτωθήκαμε ακόμα ένα χρόνο στην πλάτη μας. Το πέρασμα του χρόνου στοιχίζει πολύ σε μας τους ηλικιωμένους. Ενώ οι νέοι ούτε καν το σκέφτονται. Απορροφημένοι, οι περισσότεροι, στην καθημερινή βιοπάλη έχουν το νου τους στη δημιουργία, στην προκοπή, και προπαντός στην καλοπέραση.

Ζούμε σε μια εποχή που όλα κρίνονται χρησιμοθηρικά. Ο οικονομικός παράγοντας είναι ο ρυθμιστής της ζωής μας. Οι άνθρωποι έγιναν άπληστοι, αχόρταγοι. Η σημερινή ζωή μας σε σύγκριση με την προηγούμενη έχει σημαντικότερα θελτιωθεί. Τα παλιά χρόνια στο χωριό μας αγωνιζόμασταν σκληρά να εξοικονομήσουμε ένα κομμάτι μπομπότα. Το καλαμπόκι το κουβαλούσαμε με τα υποζύγια μας από τα καμποχώρια. Τώρα βλέπουμε ολόκληρες φραντζόλες, μπαγιατίκες τάχα, πεταμένες στα σκουπίδια. Φέρνοντας το νου μας στη φοβερή εκείνη πείνα του '41 μας πιάνει ανατριχίλα. Οι σύγχρονοι νέοι απομακρύνονται από την εκκλησία. Κι όμως η θρησκεία μας αποτελεί τον ακρογωνιαίο λίθο του πολιτισμού μας. Ο άνθρωπος δίχως πίστη και ιδανικά δεν μπορεί να ζήσει. Από τα πανάρχαια χρόνια οι άνθρωποι είχαν το Θεό τους. Σήμερα μας προβληματίζει μια μικρή μερίδα ορισμένων ακατανόητων νέων με τον ολισθηρό κατήφορο που παίρνουν. Και το σπουδαιότερο, οι περισσότεροι απ' αυτούς είναι παιδιά αρίστων οικογενειών. Ωστόσο δεν κατάφεραν ν' αντισταθούν στους πειρασμούς και τις προκλήσεις της εποχής μας, με αποτέλεσμα να πέσουν στα δίχτυα των διαφόρων κυκλωμάτων και να καταστρέφονται. Αυτοί οι νέοι δεν έχουν όχι μόνον χριστιανικά ιδανικά, αλλά ούτε προοπτικές και οραματισμούς. Ίσως να φταίει η μεταπολεμική ξενόφερτη εξέλιξη η οποία έφερε τον αθεϊσμό, τα ναρκωτικά και τη διαφθορά.

Όταν ο άνθρωπος φωλιάσει μέσα στην καρδιά του την πίστη του προς το Χριστιανισμό, χωρίς φυσικά να παραθεωρείται η αλήθεια και να χρωματίζεται με φανατισμό, αισθάνε-

ται ηθική ανόρθωση και αισιοδοξία.

Όσοι από μας ξενιτεύθηκαν από μικρά παιδιά και δούλεψαν σε ξένα χέρια στερούμενοι τη μητρική αγάπη και στοργή αδημονούσαμε νάρθουν οι μεγάλες γιορτές, Χριστούγεννα και Πάσχα, να επιστρέψουμε στ' άγια χώματα που γεννηθήκαμε. Διακατεχόμενοι από θαύτατο σεβασμό και πίστη προς τη θρησκεία μας μπαίναμε χαρούμενοι και πανευτυχείς στην εκκλησία του χωριού μας. Από εκείνη αντλούσαμε κουράγιο και δύναμη για το επόμενο ταξίδι μας. Αυτά για τη γενιά του '30-'40.

Οι χωριανοί μας παλιότερα παρόλες τις στερήσεις και την ανέχεια που τους παράδερνε ήταν ριζωμένοι στη θρησκεία τους όπως το λουλούδι στο χώμα. Οι θεοσεβούμενες μανάδες μας ήστυαν τα παιδιά τους όλη τη σαρακοστή. Περίμεναν τα καημένα νάρθουν τα Χριστούγεννα ή το Πάσχα, ν' αρτηθούν να φάνε λίγο τυρί κι ένα κοψίδι κρέας που τόσο το είχαν στερηθεί. Οι μικρομάνες γυναίκες δουλεύοντας όλη την ημέρα στ' αμπελοχώραφά τους όταν έφταναν το θράδυ κατάκοπες στο

Γράφει ο ΦΑΝΗΣ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ

οσιτικό τους, προτού προλάβουν να ξανασάσουν, αγροικώντας της το θυζασταρούδι τους τσίριζε και σαν βδέλλα κόλλαγε το πεινασμένο στοματάκι του στο στήθος της. Δεν εννοούσε να τ' αφήσει αν δεν έφτανε μέχρι το αίμα της. Κι όταν η δόλια το τραβούσε ακουγόταν ένα τσαφ, λες και ήτανε βεντούζα. Τα ξελιγωμένα από τη σαρακοστιανή νηστεία αδερφάκια του ακουμπισμένα στα γόνατα της ξεψυχισμένης από την κούραση μάνας τους βλέποντας το μωρό να ρουφάει λαίμαργα το γάλα της ξεροκατάπιναν από τη ζήλεια τους. Όταν έφταναν τα Χριστούγεννα ένοιωθαν απέραντη χαρά και αγαλλίαση. Το μυαλό τους ήταν διαρκώς στο θρεφτάρι τους, και τα μάτια τους στραμμένα προς τις στράτες, καρτερώντας με αγωνία τον πατέρα τους νάρθει να το σφάξει. Ο γονιός τους θα τους έφερνε απ' τα ξένα και τα Χριστουγεννιάτικα καλούδια που τους είχε τάξει, όταν έφυγε. Ο παππούς και η γιαγιά δεν είχαν ούτε δεκάρα ν' ανάψουν ένα κερί στον Άγιο. Η καημένη η κυρούλα έλεγε: «Σαν έρθ' με του καλό ου Κώστας μας θ' ανάψου μια τρανή λαμπάδα...». Εκείνη η χρονιά, για την οικογένειά τους, ήταν πολύ άσχημη. Όταν γύρισε ο Κώστας στο χωριό του έρθηκε τη γυναίκα του άρρωστη από πνευμονία, τα παιδιά του ξυπόλητα και ρακένδυτα. Τον ενηντάχρονο πατέρα του να σέρνεται με το μπαστούνι του και την κατά πέντε χρόνια μικρότερη μάνα του να φροντίζει, όσο μπορούσε, τη φαμίλια τους

και τα ζωντανά τους. Όταν η νοικοκυρά είναι άρρωστη, και μάλιστα χρονιάρης μέρες, η ατμόσφαιρα δεν είναι καθόλου ευχάριστη. Ραγίζεται η καρδιά σου βλέποντας τα μικρά παιδιά να περιτριγυρίζουν την κρεβατωμένη μάνα τους. Η φτώχεια γίνεται υποφερτή όταν υπάρχει υγεία. Στην αντίθετη περίπτωση κυριαρχεί η δυστυχία και η απελπισία. Σαν να μην έφτανε η αρρώστεια της γυναίκας του, και η μιζέρια που βασίλευε στο σπιτικό του, τον κατέτρεξε κατά τον πιο σκληρό τρόπο και η μοίρα του ακόμα. Μια απροσδόκητη συμφορά σκόρπισε λύπη και στενοχώρια στην οικογένειά του.

Όταν επέστρεψε από την ξενητεία ο Κώστας, την παραμονή των Χριστουγέννων, στην εξώπορτα του σπιτιού του αντάμωσε το γιό:

— Τί συμβαίνει γιατρέ; τον ρώτησε ταραγμένος κι ο νους του πήγε στον πατέρα του.

— Η γυναίκα σου δεν είναι καλά. Να την προσέξεις. Έγραψα κάτι φάρμακα. Να τρέξεις αμέσως να τα πάρεις. Μπήκε θιαστικά μέσα και κατευθύνθηκε στην ξαπλωμένη στο στρώμα σύζυγό του. Με χαρούμενα ξεφωνητά υποδέχθηκαν τον πατέρα τους τα παιδιά του.

Και τα έξη μαζεύτηκαν ένα γύρω του και τον χαϊδολογούσαν. Το δύο μεγαλύτερα τον βοήθησαν να ξεφορτωθεί τα δύο ταγάρια που κρατούσε, ενώ τα μικρότερα άρχισαν να τα ψαχουλεύουν. Η γυναίκα του φλεγόταν στον πυρετό.

Τα δύο γεροντάκια με δάκρυα στα μάτια καλωσόρισαν τον γιό τους:

— Να στρώσω παιδάκι μ' τη ντάβλα να φάμε κι ύστερα να σφαξ' του γρούνι μας, του είπε η μάνα του. Κι ο πατέρας του συμπλήρωσε:

— Περνάει η ώρα θα νυχτώσει... Μη χασομεράς.

— Καλύτερα να το σφάξω τώρα και κατόπιν τρώμε. Όσπου να θρώ τα μαχαίρια μου κατέβα κάτω στο κατώι να το θγάλεις έξω στο λιακό. Μάνα ετοίμασε και λίγο λιθάνι.

Τα παιδιά δεν έκρυβαν τη χαρά τους διότι θα είχαν πόλοικο κρέας για ψήσιμο, λουκάνικα και πασπαλάδες. Τα πιο μεγάλα ακολούθησαν τη γιαγιά τους στην αυλή.

Ο θοριάς λυσομανούσε. Ο παππούς έβαζε

ξύλα στη φωτιά για να δυναμώσει να ζεσταθεί το ξεναθάνωτο σπίτι τους. Ένας κόρακας έκρωζε στην χιονισμένη θελανιδιά. Σαν ξεχαρβαλωμένος τενεκές ακούστηκε μέσ' τα χιόνια η καμπάνα του εσπερινού. Παρόλη την κάψα της η Κώσταινα την άκουσε κι ανασηκώθηκε λίγο στο στρώμα της κι έκαμε το σταυρό της, ψελλίζοντας μια προσευχή. Κι ενώ ο Κώστας τρόχιζε ακόμα τα μαχαίρια του μια άναρθρη κραυγή προερχόμενη από το κατώι έφτασε ως τα αφτιά του. Κι ύστερα πάλι το γοερό κλάμα των παιδιών. Πηδώντας τρία - τρία τα σκαλοπάτια κατέβηκε να ιδεί τι συμβαίνει. Η μάνα του τραβώντας τα μαλλιά της από την απελπισία της του έδειξε το γουρούνι τους που ήταν ψόφιο. Ξαπλωμένο φαρδιά πλατιά στην κοπριά του το θρεφτάρι τους παρέμενε ασάλευτο.

— Από κακό μάτ' ψόφ'σι του γρουνάκι μας Κώσταμ' του είπε σκουπίζοντας τα μάτια της. Τί θα φαν τώρα τα παιδάκια μας ούλες τούτις τ'σ άγιες μέρις πούρχονται;

— Για να μας θρει Χριστουγεννιάτικα τέτοια συμφορά κάποια κατάρρα σέρνεται εδώ μέσα, μονολογούσε ο άμοιρος φαμελίτης. Δεν μας φτάνουν τ' άλλα θάσανα. 80 οκάδες γουρούνι να το πετάξουμε στο ρέμα να το φαν τα σκυλιά...

Καταστενοχωρημένος από το τραγικό συμβάν κάλεσε τον ψευτοκτηνίατρο (κομπογιάντη) να το ιδεί. Και κείνος αποφάνθηκε:

— Ο θάνατος του γουρουνιού οφείλεται σε τροφική δηλητηρίαση.

Στο μεταξύ είχαν κατέβει όλα τα παιδιά στο κατώι, μη εξαιρουμένου και του αιωνόβιου παππού, για να θρηνολογήσουν μαζί με τον απαρηγόρητη γερόντισσα, λες και επρόκειτο για πεθαμένο άνθρωπό τους, το ψόφιο θρεφτάρι τους. Κοντά ένα χρόνο το τάζαν. Δεν ήταν ασήμαντο, για την πάμπτωχη φαμίλια, το θλιβερό αυτό γεγονός.

Το σκηνικό θύμιζε αρχαία τραγωδία.

Τα Χριστουγεννιάτικα όνειρα των παιδιών για κοντοσουβλίσια, λουκάνικα και πασπαλάδες πήγαν περίπατο.

Το θαλάντιο του φτωχού φαμελίτη ξεδεύτηκε στους γιατρούς και στα φάρμακα. Δραχμή δεν περίσσεψε ν' αγοράσει κρέας για τα παιδιά του.

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΠΙΣΤΗ ΑΕΓΑ

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ

ΑΣΦΑΛΙΣΤΗΣ

Αριστοτέλους 89, ΠΛ. Βικτωρίας

Τηλέφωνα:

Γραφείου: 88.32.291

Οικίας: 77.09.054

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΕΝΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΥ Δ. ΚΟΛΛΙΑ

ΤΥΡΙΝΘΑΣ 9 ΚΑΙ ΔΟΞΑΡΑ

(ΑΝΩ ΠΑΤΗΣΙΑ)

ΤΗΛ.: 25.24.880

κοσμικά

Γάμοι:

— Στις 21.10.89, Σάββατο, τελέστηκε στον Άγιο Σπυρίδωνα Πειραιώς, ο γάμος του ΓΙΑΝΝΗ ΠΑΝΤΟΥ και της ΙΩΑΝΝΑΣ ΤΕΡΖΗ.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν.

— Την Κυριακή 25.11.89 τελέστηκε στον Άγιο Θωμά (Γουδί) ο γάμος του ΑΓΓΕΛΟΥ Γ. ΚΟΥΦΟΥ και της ΧΡΙΣΤΙΝΑΣ ΥΨΗΛΟΥ.

Τους ευχόμαστε να ζήσουν χαρούμενοι και ευτυχισμένοι.

Βαπτίσεις:

— Ο Νίκος και η Έφη Καραντάσιου βάπτισαν το αγοράκι τους στον Άγιο Γεώργιο Λυκαβηττού, στις 23 Οκτωβρίου 1989 και το ονόμασαν ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ.

— Ο Σάκης και η Μιμίκια Μπίκινη βάπτισαν την κορούλα τους στον Άγιο Θεράποντα (Ζωγράφου), στις 11 Νοεμβρίου 1989 και την ονόμασαν ΙΩΑΝΝΑ - ΕΥΓΕΝΙΑ.

Θάνατοι:

— Πέθανε στις 29 Νοεμβρίου 1989 και κηδεύτηκε στο Α΄ Νεκροταφείο ο γιατρός μας ΗΛΙΑΣ Ε. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ.

Η απώλεια του εκλεκτού συμπατριώτη μας, λάτρη της γενέτειράς μας, δημιούργησε δυσαναπλήρωτο κενό στη μικρή κοινωνία του χωριού μας. Ήταν ένας από τους ιδρυτές του Συνδέσμου μας.

Ο Ηλίας Κατσανιώτης ο εξαίρετος εκείνος άνθρωπος και επιστήμονας, ο συμπαράστατης των φτωχών και των αδυνάτων δεν υπάρχει πια. Ο νόμος της φθοράς αδέκαστος τον πήρε από κοντά μας.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα της Αττικής γης που τον σκεπάζει.

Αιώνία του η μνήμη!

Το Δελτίο μας συλλυπείται θερμά τους οικείους του.

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας αντί στεφάνου αποστέλλει στη μνήμη του εκλειπόντος 10.000 δρχ. στο Θεραπευτήριο Λέρου, στο οποίο νοσηλεύονται οι συγχωριανοί μας Αδελφοί Δημ. Μαντά.

— Στις 29 Νοεμβρίου 1989 πέθανε στην Αθήνα ο ΘΕΟΔΩΡΟΣ Γ. ΤΣΩΝΟΣ και κηδεύτηκε στο Α΄ Νεκροταφείο Αθηνών.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκεπάζει.

Αιώνία του η μνήμη!

Το Δ.Σ. του Συνδέσμου μας, συλλυπείται θερμά τους οικείους του.

Μνημόσυνα:

Στις 29 Οκτωβρίου 1989 τελέστηκε στον Άγιο Γεώργιο Καλοσκοπής 40νθήμερο μνημόσυνο του ΧΑΛΑΜΠΟΥ Ε. ΜΑΤΘΑΙΟΥ.

Αιώνία του η μνήμη.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Το Υπουργείο Γεωργίας απένειμε τιμητική διάκριση στον συγχωριανό μας ΑΓΓΕΛΟ Α. ΑΛΕΞΙΟΥ, πτυχιούχο βοηθό Φαρμακείου για

την προσφορά του στον τομέα της Κτηνιατρικής (κτηνοτροφίας) κατά την περίοδο 1939-1960, όταν η κτηνιατρική περίθαλψη από το κράτος, λόγω ελλείψεως κτηνιάτρων, ήταν μηδαμινή ή και ανύπαρκτη.

Η εφημερίδα μας συγχαίρει τον αξιόπαινο ως άνω συγχωριανό μας για

τις επιστημονικές του γνώσεις τις οποίες απέκτησε σε μια πολύ δύσκολη περίοδο.

Ο εξαίρετος αυτός συμπολίτης μας διακατεχόμενος από υπέρμετρο ζήλο προς την κτηνιατρική προσέφερε αφιλοκερδώς τις υπηρεσίες του στους κτηνοτρόφους μας θεραπεύοντας δωρεάν τα ασθενούντα ζώα τους.

Η πολύτιμη αυτή προσφορά του επιβραβεύθηκε από την Πολιτεία.

Εμείς, ως φίλοι του και συγχωριανοί του, νοιώθοντας χαρά και περηφάνεια για την πρόδο του, καθώς και για την τιμητική διάκριση που του έγινε, του ευχόμαστε ειλικρινά και σε ανώτερα.

...—●—...

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ

Το Υπουργείο Γεωργίας απονέμει τιμητική διάκριση στον κ. ΑΓΓΕΛΟ Α. ΑΛΕΞΙΟΥ πτυχιούχο βοηθό φαρμακείου, δια την προσφορά του εις τον τομέα της Κτηνοτροφίας, κατά το διάστημα 1939 - 1960, ότα νη Κτηνιατρική περίθαλψις από το Κράτος, λόγω ελλείψεως Κτηνιάτρων ήτο μηδαμινή ή και ανύπαρκτος.

Αθήνα, Μάρτιος 1989

Ο Υφυπουργός

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΚΕΦΑΛΙΔΗΣ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ 1990 ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Για δεύτερη χρονιά φέτος, η Ιερά Μητρόπολις Φωκίδος εξέδωκε εγκώλπιο ημερολόγιο του 1990.

Πλούσιο και κατατοπιστικό είναι αφιερωμένο στο Ρουμελιώτη Ήρωα του 1821 Στρατηγό ΜΑΚΡΥ-ΓΙΑΝΝΗ.

Στις σελίδες του αναφέρονται γνωστές και άγνωστες λεπτομέρειες από τη ζωή, το έργο και τον Ιερό Αγώνα του μεγάλου Ήρωα.

Ο Σύνδεσμος προμηθεύτηκε αρκετά αντίτυπα που θα διανεμηθούν στα μέλη του την ημέρα της Γενικής Συνέλευσης.

Εκείνοι που έφυγαν

ΗΛΙΑΣ ΕΥ. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ

(1904 - 1989)

Πέθανε στις 29 Νοεμβρίου 1989 ο γιατρός ΗΛΙΑΣ ΕΥΘ. ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ σε ηλικία 85 ετών και κηδεύτηκε την επομένη στο Α΄ Νεκροταφείο της Αθήνας.

Ο Σύνδεσμος Καλοσκοπιτών «Η Αγία Τριάς», αντί στεφάνου κατέθεσε στη μνήμη του συμβολικά χρηματικό ποσό 10.000 δρχ. στο Θεραπευτήριο Λέρου.

Εκ μέρους του Συνδέσμου τον νεκρό αποχαιρέτησε ο λογοτέχνης συγγραφέας μας κ. Γιώργος Χασιακός, με τα εξής λόγια:

«Όταν δρiscόμαστε μπροστά σ' ένα φέρετρο, που κλείνει μέσα ένα αγαπημένο πρόσωπο, ένα ΜΕΓΑΛΟ νεκρό σαν το γιατρό ΗΛΙΑ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗ, είναι στιγμές οδυνηρές για την οικογένειά του, τους φίλους και τους συγγραφείς του, που έτρεξαν απ' όλα τα μέρη εδώ, για να του δώσουν τον τελευταίο ασπασμό και να τον συνοδεύσουν στην τελευταία κατοικία του. Τις στιγμές αυτές, σιωπηλοί και βαθιά θλιμένοι, αναπολούμε το πόσα μας πρόσφερε αυτός ο άνθρωπος, που είδε το φως της ζωής του το 1904, με την ανατολή του 20ού αιώνα, κι έδωσε το άστρο του με τη δύση σχεδόν του αιώνα μας.

Ο γιατρός μας ήταν από τη γενιά εκείνη των αντρωμένων Κατσανιωτών, γενάρχη της οποίας υπήρξε ο προπάππος του Ηλίας Κατσανιώτης, αγωνιστής του 1821. Η πολυμελής ζωή του γιατρού ήταν μια ζωή γεμάτη ζωντάνια και δράση, γεμάτη ευεργεσία και προσφορά στους συνανθρώπους του, στο κοινωνικό σύνολο.

Από το 1930, που έλαβε το δίπλωμά του, άρχισε η επιστημονική και κοινωνική αποστολή του. Πόσοι από μας δε θυμούνται, όταν έφτανε στο χωριό ο νεαρός γιατρός, για να επισκεφτεί τους γονείς του, σε πόσα σπίτια πήγαινε κι έβλεπε δωρεάν ασθενείς.

Την ιατρική καριέρα του άρχισε με την πρόσληψή του στον «Ευαγγελισμό». Έλαβε μέρος στο Αλβανικό μέτωπο ως ανθίπιατρος και αργότερα φοίτησε στην Υγειονομική Σχολή Αθηνών, παίρνοντας δίπλωμα Υγιεινολόγου γιατρού. Αργότερα έγινε Δ)ντής στο Πολυιατρείο της οδού Χαλκοκονδύλη και το 1960 Δ)ντής των Ιατρείων στους Αμπελοκήπους, για να αναλάβει το 1964 καθήκοντα Νομιάτρου Αττικής.

Σημαντική υπήρξε η δράση του και στο συνδικαλιστικό τομέα. Είχε εκλεγεί Σύμβουλος στον Ιατρικό Σύλλογο Αττικής, Γεν. Γραμματέας στην Ένωση Υγιεινολόγων Ιατρών και Ειδικός Γραμματέας της Ιατρικής Εταιρείας Αθηνών.

Στον κοινωνικό τομέα, επίσης, δεν υστέρησε σε προσφορά. Για είκοσι χρόνια ήταν Σύμβουλος και Αντιπρόεδρος του Συνδέσμου Παρνασσιδέων στην Αθήνα. Για πέντε χρόνια ήταν Σύμβουλος της Ενώσεως των απανταχού Ρουμελιωτών (Ε.Α.Ρ.). Ήταν, επίσης, μέλος της Εταιρείας Στερεολλαδικών Μελετών και Μεγά-

λος Ευεργέτης στην ανέγερση του μεγάρου του Πνευματικού Κέντρου Ρουμελιωτών, για το οποίο διέθεσε σημαντικό χρηματικό ποσό.

Προς τη γενέτειρά μας Κουκουβίστα η προσφορά του ήταν συνεχής σε χρόνια δύσκολα και σε ειρηνικά. Το 1944, που το χωριό έγινε ολοκαύτωμα από επιδρομή των ναζιστικών στρατευμάτων, ο γιατρός και άλλοι Καλοσκοπιτές της Αθήνας κινήθηκαν δραστήρια κι έδωσαν τις πρώτες υλικές βοήθειες στους συγγραφείς, που τα έδωσαν όλα για τον κοινό σκοπό, τη λευτεριά της πατρίδας μας. Θύμα την εποχή εκείνη και ο αδερφός του γιατρού, ο Κώστας, που πέθανε από τις κακουχίες σε στρατόπεδο της Γερμανίας. Το 1952 ο γιατρός και άλλοι παράγοντες στην Αθήνα και την Αμερική πρωτοστάτησαν για την ανέγερση της εκκλησίας του χωριού. Τότε γνώρισα από κοντά το μεγαλείο της ψυχής του, που συνεργάστηκε μαζί του για τρία χρόνια (υπηρετούσα τότε δάσκαλος στο χωριό), ώπου ευοδώθηκε η προσπάθεια και τελέστηκαν τα εγκαίνια του ναού το 1955. Γι' αυτό φέρεται κι ένας από τους ιδρυτές του ναού. Οι ίδιοι παράγοντες δεν παρέλειψαν να εφοδιάσουν και το νεόχτιστο σχολείο του χωριού με έπιπλα, εποπτικά μέσα, βιβλία κ. ά.

Ο γιατρός μας υπήρξε από τα ιδρυτικά μέλη του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών της Αθήνας το 1962 και ως τις τελευταίες ώρες της ζωής του η σκέψη του ήταν στη γενέτειρά μας την Καλοσκοπή. Πριν από ένα χρόνο, αν και είχε κλονιστεί η υγεία του, η συμμετοχή του, έστω και συμβολικά, υπήρξε απαραίτητη στην ανακατασκευή της στέγης της εκκλησίας του χωριού.

Ο γιατρός ΗΛΙΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ πρόσφερε με ανθρωπιά και ανιδιοτέλεια τις υπηρεσίες του στους συνανθρώπους του. Τον χαρακτήριζε πάντοτε η αισιοδοξία, που μπορούσε να τη μεταδίδει και στους άλλους. Πόσοι από μας δεν τον επισκεφτήκαμε πολλές φορές στο ιατρείο του, για να προλάβουμε δυσάρεστες εξελίξεις στην υγεία μας και δεν τον βρήκαμε συμπαράστατη; Επαναλάμβανε δε συχνά τη φράση του γιατρού της αρχαιότητας Ιπποκράτη: «Καλύτερον εστί το προλαμβάνειν παρά το θεραπεύειν».

Ο γιατρός μας υπήρξε και στην οικογενειακή ζωή τέλειος και ζηλευτός οικογενειάρχης, που χέρι - χέρι με τη σύντροφό του μεγάλωσαν, μόρφωσαν, αποκατέστησαν τις δύο κόρες τους και χάρηκαν εγγόνια και δισέγγονα. Εκπλήρωσε στο σκέραίο το χρέος του προς τη ζωή, χωρίς ν' αφήσει καμιά εκκρεμότητα.

Αλησμόνητε γιατρέ ΗΛΙΑ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗ,

Φεύγοντας για το χωρίς επιστροφή μακρινό ταξίδι σου, αφήνεις πίσω μνήμη αγαθή, αιώνια.

Εκ μέρους του Συνδέσμου Καλοσκοπιτών σου απευθύνω με συντριβή ψυχής το στερνό χαιρετισμό και όλοι μας προσευχόμαστε για την αιώνια ανάπαυση της ψυχής σου, που τώρα ταξιδεύει στα ουράνια προς τα Ηλύσια πεδία, εκεί που δεν υπάρχει πόνος, λύπη ή στεναγμός, αλλά ζωή ατελείωτη. Ο Πανάγαθος Θεός ας παρηγορήσει την οικογένειά σου στο βαρύ πένθος της, που προκάλεσε ο θάνατός σου και ας είναι ελαφρό το χώμα της αττικής γης, που σε λίγο θα σε σκεπάσει.

Αιωνία σου η μνήμη, προσφιλέστατε ΗΛΙΑ».

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

ΠΑΛΙΕΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

Ο Ευθύμιος Δ. Μώρης, ο ξακουστός Κατσιάνης με την οικογένειά του, περίπου το 1930, μπροστά από την πόρτα της εκκλησίας του Αγίου Γεωργίου Καλοσκοπής. ΚΑΘΙΜΕΝΟΙ: Ευθύμιος Δ. Μώρης (Κατσιάνης), στα χέρια του κρατάει την εγγονή του Βασιλική Ν. Μαλιβίτση, Μαρία Ε. Μώρη (Κατσιάνενα) το γένος Αλεξίου, στα χέρια της κρατάει την εγγονή της Ζωή Ν. Κολλύρη. ΟΡΘΙΟΙ (από αριστερά): Νικόλαος Γ. Κολλύρης γαμπρός του Κατσιάνη, Δημήτριος Ε. Μώρης γιός του Κατσιάνη και οι θυγατέρες του Κατσιάνη Δημητρούλα σύζυγος Νικ. Γ. Κολλύρη, Παναγιού σύζυγος Παν. Δ. Κωστούρου, Μυγδάλω σύζυγος Νικ. Α. Μαλιβίτση, Παρασκευή σύζυγος Ιω. Γ. Χαμπλού (νυν προέδρου συλλόγου Λαμίας).

Παλιές φωτογραφίες

Παρακαλούμε όσους χωριανούς διαθέτουν παλιές ενδιαφέρουσες φωτογραφίες απ' τη ζωή του χωριού, να μας στείλουν μερικές για δημοσίευση στην εφημερίδα μας, αφού σημειώσουν κάπου με τη σειρά τα εικονιζόμενα πρόσωπα, χρονολογία, τόπο καθώς και το πλέφωνό τους, για να τους επιστραφούν σε άριστη κατάσταση, αμέσως μετά τη δημοσίευσή τους.

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

— Ο ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΚΥΡΙΑΖΗΣ και ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, διέθεσαν εξ ιδίων τους τα υλικά για την επέκταση του οικήματος του αντριοστασίου του χωριού.

— Το χτίσιμο έγινε από τον πρόεδρο της Κοινότητας ΠΟΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ και τον ΓΙΑΝΝΗ ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟ.

— Η Επιτροπή συγκέντρωσης χρημάτων για την επισκευή της εκκλησίας του χωριού μας, μας γνωστοποίησε ότι η κυρία ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Π. ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ προσέφερε το ποσόν των πενήντα χιλιάδων (50.000) για την επισκευή της εσωτερικής στέγης του Αγίου Γεωργίου.

— Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΕΥΘ. ΑΛΕΞΙΟΥ, η σύζυγος και η κόρη τους, προσέφεραν στο Σύνδεσμο το ποσόν των τριάντα χιλιάδων (30.000) δρχ. στη μνήμη του αξέχαστου θείου τους γιατρού Ηλία Κατσανιώτη.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Υπέρ του Α.Ο. «ΑΓΓΕΛΟΣ ΣΙΜΟΣ» πρόσφεραν:

— ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗ ΚΟΥΛΑ, στη μνήμη του συζύγου της Αντώνη, δρχ. 5.000.

— ΚΟΥΤΣΟΥΒΕΛΗΣ ΠΕΤΡΟΣ δρχ. 30.000.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ο ΑΓΓΕΛΟΣ Γ. ΚΟΥΦΟΣ και η σύζυγός του ΧΡΙΣΤΙΝΑ ευχαριστούν τους συγχωριανούς τους και τους φίλους τους που παραβρέθηκαν στο γάμο τους.

ΚΛΟΠΗ ΦΟΡΤΗΓΟΥ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟΥ

Εκλάπει φορτηγό τριαξωνικό μερσεντές με κίτρινο γερανάκι, γκρίζα καρότσα, γαλάζιο κουδούκλιο, αριθ. κυκλοφ. ΟΡ-1399. Στις πόρτες γράφει: ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΑΡΜΑΡΟΥ — Ι. ΚΟΥΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.

Τηλ.: 68.31.575 - 80.42.177 - 80.43.562 - 77.87.201
ΑΜΟΙΒΗ πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) δραχμές.

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟ

ΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ

«ΠΡΙΣΜΑ»

Πολυτεχνείου 5, 2ος όροφος

ΧΑΡΗΣ ΚΩΝ. ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Δίδακτρα προσιτά σε όλους.

ΑΠΟ ΑΛΛΗ ΓΩΝΙΑ

Ατυχής ο σκοπός του πρωτοσέλιδου άρθρου του 70ού τεύχους της εφημερίδας μας «ΩΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΡΕΚΕΙ» και σε αντινομία και με τους βαθυστόχαστους στίχους του Καβάφη. Και παρέκει και παρέκει...

(Απάντηση στο άρθρο του τεύχους 70 της Κουκουβίστας του «ΩΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΜΗ ΠΑΡΕΚΕΙ»)

Δια το κοινό και προ παντός δια τους νέους που είναι ανάγκη να γνωρίζουν την ιστορία της πατρίδας μας, τουλάχιστον των τελευταίων 50 χρόνων —που σκλαβωθήκαμε και πάλι μετά το 1821— δεν δύνανται τα λεγόμενα εις το εν λόγω άρθρο, να διαπαιδαγωγήσουν και να κρίνουν σωστά τα φοβερά διαδραματισθέντα γεγονότα!

Οι Θερμοπύλες οφείλονταν στο ασύλληπτο θάρρος των ανδρών της Σπάρτης αλλά και στο —«τοις κείνων ρήμασι πειθόμενοι»— γιατί εκτελούσαν το καθήκον που τους είχε αναθέσει η πατρίδα τους των Ελευθέρων Λακεδαιμονίων!

Όμως η πατρίδα μας το 1941-45 σκλαβώθηκε και υπέφερε ύστερα από την θεομηνία της επίθεσης των τριών ξένων φασιστών - Ναζιστών και των ντόπιων συνεργατών τους!

Οι τάσεις που δημιουργήθηκαν στον υπόδουλο λαό μας —ύστερα από τα πρωτοφανή τρομερά και φοβερά γεγονότα— ήταν τρεις και σ' αυτές υπάγονταν: 1ον Οι θαρραλέοι και πρωτοπόροι που ξεκίνησαν το ΕΑΜ - ΕΛΛΑΣ - ΕΠΟΝ - ΕΛΑΝ - ΕΘΝ. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ που ξαπλώθηκε στα 3)4 της χώρας μας —το ΕΔΕΣ σε ένα μέρος της Ηπείρου και σε ένα μέρος των ΕΟΚ της Κρήτης. 2ον Οι αναμένοντες νάρθει η λευτεριά από τους ξένους και 3ον Οι εξαθλιωμένοι ψυχικά και σωματικά, συνήθως συνεργάτες των κατακτητών.

Οι πρώτοι ήταν που δημιούργησαν την Εθνική Αντίσταση και που εθελοντικά εντάχθηκαν στις μόνιμες αντάρτικες μεραρχίες ή στις εφεδρικές οργανώσεις της αντίστασης.

Τα ιδανικά των τα είχαν καταλάβει πολύ καλά και τα είχαν βάλει βαθιά μέσ' την καρδιά τους!

Η Εθνική Αντίσταση της πατρίδας μας ήταν από τις κορυφαίες της Ευρώπης και οι ηρωικές πνοές των πρωταγωνιστών του ΕΑΜ - ΕΛΑΣ καθώς και όλων των αθάντων εκείνων νεκρών, οι οποίοι εθελοντικά θυσίασαν το πιο υπέροχο αγαθό, την ζωή τους, για την χιλιόκριθη λευτεριά, είναι ακόμη ζεστές, οδηγητικές και το χρώμα που τους σκεπάζει, νωπό.

Οι εθελοντές αυτοί που εντάχθηκαν από πατριωτική έξαρση στον εθνικό απελευθερωτικό αγώνα, είχαν όλοι τους πλήρη συναίσθηση και επίγνωση της ωραίας αλλά δύσκολης αποστολής των. Ήσαν απόλυτα ενημερωμένοι δια τους σκοπούς των αντιστασιακών οργανώσεων του ΕΑΜ και το είχαν βάλει —όπως το τραγουδούσαν— βαθιά μέσ' την καρδιά τους κλπ.

Όσον αφορά τους ήρωες εκείνους που έπεσαν, προδομένοι, από τα δόλια του εχθρού στην Αγία Τριάδα

μας της Φωκίδας, δεν πρέπει από έλλειψη σεβασμού προς την ιερή μνήμη τους, να τους παρουσιάζουν τόσο πρόχειρα και ανεύθυνα, άβουλους και απροσανατόλιστους πολιτικά, διότι οι εθελοντές μαχητές ΕΛΑΣίτες εκείνοι ήσαν παιδιά του λαού ώριμα και ψημμένα στο καμίνι της σκληρής βιοπάλης και πλήρως ενημερωμένα— όλοι τους γνώριζαν τους μελλοντικούς οραματισμούς και τις επιδιώξεις του ΕΛΑΣ του οποίου ο πρωταρχικός σκοπός ήταν το διώξιμο του κατακτητή από την πατρίδα μας και η αποκατάσταση της Ειρήνης και της ομαλής Δημοκρατικής εξέλιξης. Στη συνέχεια να περιφρουρήσει την Δημοκρατική διαδικασία της ελεύθερης και ανεμπόδιστης έκφρασης του Λαού για μια α δ έ σ μ ε υ τ η και α ν ε ξ ά ρ τ η τ η Ελλάδα.

Απαράδεκτη θα ήταν η ανάμιξη οιωνδήποτε ξένων αφεντικών στα εσωτερικά της χώρας μας —τους στόχους αυτούς του ΕΛΑΣ τους γνώριζαν όχι μόνον οι εθελοντές αγωνιστές της Ελευθερίας, οι οποίοι τους φύλαγαν σαν φυλαχτό στα στήθια τους, αλλά και οι πέτρες ακόμα!!!

Οι ΕΛΑΣίτες γνώριζαν άριστα για ποιό σκοπό πολεμούσαν.

Με τη σειρά μου θέλω κι εγώ να ρωτήσω εκείνους που ενοχλούνται από τα δημοκρατικά συνθήματα των ομιλητών στη μνήμη των πεσόντων ΕΛΑΣιτών τί έκαναν εκείνοι στο διάστημα των 40 χρόνων που οι κρατούντες χαλούσαν και ισοπέδωναν τα μνημεία που έφτιαχναν οι αντιστασιακές οργανώσεις —και όχι η πολιτεία που αναφέρεται στο άρθρο της εφημερίδας— και απαγόρευαν τις μανάδες των νεκρών να πηγαίνουν να προσκυνήσουν και να κλάψουν για τον άδικο χαμό των παιδιών τους και ν' ανάψουν ένα κεράκι; Κατανόηση δεν υπήρχε, μα ούτε συμπόνια, ούτε οίκτος και κάποια ευαισθησία; Λησμόνησαν φαίνεται ότι τα θλαστάρια αυτών των γυναικών θυσίασαν τη ζωή τους για να ζουν σήμερα εκείνοι ελεύθεροι.

Ήταν καλή λοιπόν εκείνη η περίοδος; Αυτά για τους νοσταλγούς του παρελθόντος, που τώρα πια όλοι οι εσωτερικοί αντίπαλοι, ανεγνώρισαν τη θυσία και τους αγώνες των και εορτάζουν μαζί τους αντιστασιακούς αγώνες, με το όνομά τους και τους τίτλους των.

30 Νοέμβρη 1989

Δ. Π. ΚΟΛΛΙΑΣ (ΑΓΙΣ)

Ανεξάρτητος Λόχος Όλμων

36ου Συντάγματος

της XIII Μεραρχίας του ΕΛΑΣ

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ
ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ ΔΕΙΧΝΕΙ
ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ

Το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών που συστήθηκε από την Απανταχού Ένωση Ρουμελιωτών, το 1967, και θεμελιώθηκε το 1969, αποπερατώθηκε και στις 19 Νοεμβρίου 1989 έκανε τα επίσημα εγκαίνια της λειτουργίας του.

Η τελετή των εγκαίνιων έγινε στην αίθουσα πολιτιστικών εκδηλώσεων «Δελφοί» χωρητικότητας 400 ατόμων που βρίσκεται στο ισόγειο του 7ώροφου κτιρίου με την παρουσία:

Του Ρουμελιώτη τ. Πρωθυπουργού κ. Ιωάννη Κρίβα και των Ρουμελιωτών βουλευτών κ.κ. Κώστα Σαϊμάλη, Αθανασίου Ξαρχά, Ντόρας Μπακογιάννη, Νίκου Αναγνωστόπουλου, Άρη Σισούρα και άλλων πνευματικών ανθρώπων της Ρούμελης.

Μετά από χαιρετισμό του κ. Ιωάννη Γρίβα, ο Πρόεδρος του Ιδρύματος κ. Γεώργιος Κώνστας αναφέρθηκε στην ίδρυση και τους σκοπούς του.

Επίσης ο Γεν. Γραμματέας της Εταιρείας Στερεοελλαδικών Μελετών κ. Χριστόπουλος αναφέρθηκε στην Παναγία Προυσιώτισσα που είναι και η προστάτιδα του Ιδρύματος.

Την εκδήλωση έκλεισε το χορευτικό συγκρότημα Δήμου Ζωγράφου που χόρεψε παραδοσιακούς χορούς στην μεγάλη σκηνή της αίθουσας.

Ο σύνδεσμός μας εκπροσωπήθηκε από τον Ταμία κ. Κώστα Μουστάκα. Παρακάτω παραθέτουμε κατατοπιστικό φυλλάδιο που κυκλοφόρησε την ημέρα των εγκαίνιων.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ Π.Κ.Ρ.

ΚΟΙΝΩΦΕΛΕΣ ΙΔΡΥΜΑ ΤΗΣ ΡΟΥΜΕΛΗΣ

(Προεδρικό Διάταγμα 1084) 81)

ΣΙΝΑ και ΑΡΑΧΩΒΗΣ, ΑΘΗΝΑ

ΤΗΛ.: 36.08.885 - 36.44.715

● ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ». Συστήθηκε από την ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ στις 16.3.1967 με την υπ' αριθ. 20951 Ιδρυτική Συμβολαιογραφική Πράξη.

● ΤΟ ΚΤΙΡΙΟ του Π.Κ.Ρ. στη γωνία των οδών Σίνα και Αραχώδης στην Αθήνα, θεμελιώθηκε στις 29.11.1969.

● Η ΑΝΕΓΕΡΣΗ και ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ του ΚΤΙΡΙΟΥ,

αποτελούμενο εξ 7 ορόφων εκτάσεως 900 τ.μ. εκάστου, εγένετο επί οικοπέδου εκτάσεως 1.600 τ.μ., άρχισε το 1970 και ολοκληρώθηκε το 1987.

● Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ και ΔΙΑΜΟΡΦΩΣΗ του ΙΣΟΓΕΙΟΥ εκτάσεως 900 τ.μ. και μέρος του Α' ορόφου, εκτάσεως 200 τ.μ. Ο σύγχρονος ΕΞΟΠΛΙΣΜΟΣ και η ΕΠΙΠΛΩΣΗ των δύο αιθουσών στο ισόγειο 400 και 150 θέσεων αντιστοίχως, καθώς και του ΚΥΛΙΚΕΙΟΥ στον Α' όροφο 150 θέσεων, ολοκληρώθηκαν στις αρχές του 1989, ότε και άρχισε η λειτουργία των.

● ΔΑΠΑΝΕΣ. Για την ανέγερση και κατασκευή του Κτιρίου. Την κατασκευή, τη διαμόρφωση, τον σύγχρονο εξοπλισμό και την επίπλωση των αιθουσών του Ισογείου, μέρος του Α' ορόφου του κυλικείου και την κατασκευή και λειτουργία στο Β' και Γ' υπόγειο του Κτιρίου, Σταθμού αυτοκινήτων, χωρητικότητας 120 αυτοκινήτων, δαπανήθηκαν σε σημερινές δραχμές πλέον των 400.000.000 ενώ για την αυτή αιτία απαιτούνται σήμερα σύμφωνα με την εκτίμηση των τεχνικών πλέον του 1 δισεκατομμυρίου.

● ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ, εξευρέθηκαν κατά 70οο, από επιχορήγηση του Κράτους και 30οο από δωρεές των Ρουμελιωτών ΕΛΛΑΔΑΣ - ΑΜΕΡΙΚΗΣ - ΚΑΝΑΔΑ.

● ΙΔΡΥΤΕΣ. Ιδρύτρια του Κοινωφελούς Ιδρύματος, του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ, είναι η ΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ (ως η υπ' αριθ. 20251) 16.3.1967 Ιδρυτική Πράξη).

● ΠΡΟΕΔΡΟΙ των Δ.Σ. του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ από της συστάσεως 1967 μέχρι και σήμερα υπήρξαν οι: ΝΙΚ. ΠΑΠΑΡΡΟΔΟΥ, ΧΡΙΣΤ. ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ, ΙΩΑΝ. ΧΡΥΣΙΚΟΣ, ΙΩΑΝ. Κ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, ΓΕΩΡΓ. ΚΩΝΣΤΑΣ.

Α' ΤΟ ΙΔΡΥΜΑ «ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ (Π.Κ.Ρ.) ΣΚΟΠΕΥΕΙ, ΕΝΕΡΓΕΙ ΚΑΙ ΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΑ για τα ακόλουθα:

1ον Για την ανάπτυξη και προαγωγή της ΑΛΛΗΛΟΓΝΩΡΙΜΙΑΣ και τη διάδοση της ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ, της ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ και της ΑΛΛΗΛΟΒΟΗΘΕΙΑΣ, μεταξύ όλων των Ρουμελιωτών στην ΕΛΛΑΔΑ, την ΑΜΕΡΙΚΗ, τον ΚΑΝΑΔΑ, την ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ και ΑΛΛΑΧΟΥ. Όπως επίσης και για την επίτευξη στενής και εποικοδομητικής συνεργασίας μεταξύ των 500 και πλέον Πατριωτικών Ρουμελιωτικών Σωματείων, Συλλόγων, Ενώσεων και Ομοσπονδιών στην Αθήνα.

2ον Για την εξύψωση του Πνευματικού και Πολιτιστικού Επιπέδου των Ρουμελιωτών, τη σύσφιγξη των μεταξύ των σχέσεων και την προβολή της Ρούμελης αποτελούμενης από τους Νομούς: ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ - ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ - ΦΘΙΩΤΙΔΟΣ - ΦΩΚΙΔΟΣ - ΒΟΙΩΤΙΑΣ. Στις πρωτεύουσες των Νομών αυτών ΜΕΣΟΛΟΓΓΙ - ΚΑΡΠΕΝΗΣΙ - ΛΑΜΙΑ - ΑΜΦΙΣΑ - ΔΕΛΦΟΙ - ΛΕΙΒΑΔΙΑ, λειτουργούν ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ του Π.Κ.Ρ., όπως και στις κυριότερες πόλεις της ΑΜΕΡΙΚΗΣ - ΚΑΝΑΔΑ - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ.

3ον Για τη σύσφιγξη των σχέσεων, τη στενότερη συνεργασία και την παροχή κάθε συνδρομής και εξυπηρέτησης εκ μέρους του Πνευματικού Κέντρου, για την εκπλήρωση των σκοπών, των 500 και πλέον Πα-

ΕΝΑ COMPUTERS Ε.Π.Ε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΠΑΡΛΑΜΑΣ -
ΓΕΩΡΓΙΑ Κ. ΚΟΛΛΙΑ

Λεωφ. Κύπρου 77 Τ.Κ. 164 51
Τηλ.: 99.33.062 και 99.26.542
FAX 99.26.542
Αργυρούπολη

Νοταρά 59 και Βασ. Γεωργίου Τ.Κ. 185 35
Τηλ.: 43.13.675 και 41.21.905
FAX 41.21.905
Πειραιάς

τριωτικών Ρουμελιώτικων Σωματείων, Συλλόγων, Ενώσεων και Ομοσπονδιών στην Αθήνα.

4ον Για την καλύτερη οργάνωση και συγκέντρωση της Σπουδάζουσας Νεολαίας, των Επιστημόνων, των Συγγραφέων και των Διανοουμένων Ρουμελιωτών, μέσα στο 7ώροφο μέγαρο του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ του Π.Κ.Ρ. και την παροχή σε αυτούς κάθε δυνατής ηθικής και υλικής βοήθειας, συμπαράστασης, προβολής και εξυπηρέτησης.

5ον Το ΙΔΡΥΜΑ «Π.Κ.Ρ.», με την κατάρτιση Μητρώων όλων των Ρουμελιωτών που εργάζονται σε μεγάλους Οργανισμούς, Νοσηλευτικά Ιδρύματα, Τράπεζες, υπουργεία και λοιπές υπηρεσίες στην Αθήνα και με τη λειτουργία καθημερινά στο ΚΤΙΡΙΟ, Γραφείο ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΒΟΗΘΕΙΩΝ, ΠΑΡΟΧΗΣ ΧΡΗΣΙΜΩΝ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ, θα προσφέρει συνεχώς τις καλύτερες υπηρεσίες του στον κάθε Ρουμελιώτη που θα προσφεύγει στο ΙΔΡΥΜΑ του Π.Κ.Ρ., στην ΑΘΗΝΑ, και στα ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑ του, στους 5 Νομούς της Ρούμελης, την Αμερική, τον Καναδά, την Αυστραλία.

Β' ΤΟ ΜΕΓΑΡΟ του ΚΟΙΝΩΦΕΛΟΥΣ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ της ΡΟΥΜΕΛΗΣ του ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΩΝ στην Αθήνα (7ώροφο, εκτάσεως 900 τ.μ. εκάστου, ειδικά σχεδιασμένο και κατασκευασμένο για Πνευματικό Κέντρο, όμοιο του οποίου δεν υπάρχει στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, ίσως, θα αποτελέσει στο διηνεκές:

1ον Ιστορικό και μνημειώδες για την Ρούμελη και την Ελλάδα έργο, μέσα από το οποίο μεγάλες θα προσφέρονται Πνευματικές, Πολιτιστικές και Εθνικοπατριωτικές υπηρεσίες.

2ον Μέσα στο Μέγαρο θα καλλιεργούνται και θα διαφυλάσσονται οι παραδόσεις, μεγάλης αξίας και σημασίας

3ον Το Μέγαρο του Π.Κ.Ρ. θα είναι και θα αποτελεί Ναόν του Πνεύματος, Σύμβολον ενότητας και Σπίτι όλων των Ρουμελιωτών Γηγενών και Αποδημών.

4ον Στο χώρο του Μεγάρου του Π.Κ.Ρ. θα ανεγερθεί Μνημείο των Ηρώων της Ρούμελης του 1821 και της Εποποιίας 1940-41 που δόξασαν την Ελλάδα σε όλο τον κόσμο. Το ΣΥΜΒΟΛΟ της ΝΙΚΗΣ της εποποιίας 1940-41 ο Εύζωνας - Τσολιάς, θα κοσμήει τον έμπροσθεν του Μεγάρου χώρο.

5ον Μέσα στο Μέγαρο του Π.Κ.Ρ. θα μπορεί κανείς ανά πάσα στιγμή να βρει την Πνευματική Κληρονομία των Ρουμελιωτών, την Ιστορία και τη Δόξα της Ρούμελης που είναι και αποτελεί τη Δόξα και την Ιστορία της Ελλάδας.

6ον Μέσα στις πολυτελείς αίθουσες του Μεγάρου, 400 και 150 θέσεων, που λειτουργούν στο Ισόγειο του Μεγάρου, εξοπλισμένες με σύγχρονες ηλεκτρικές, μι-

κροφωνικές, τηλεοπτικές, τηλεφωνικές, μεταφραστικές σε ξένες γλώσσες και κλιματιστικές εγκαταστάσεις, με σκηνή στη μεγάλη αίθουσα 100 τ.μ. θα πραγματοποιούνται: Πνευματικές και Πολιτιστικές εκδηλώσεις, θεατρικές παραστάσεις, Επιστημονικά Σεμινάρια, Συνέδρια, Συνλεύσεις, Συνεδριάσεις, Διαλέξεις. Εκθέσεις: Ζωγραφικής, Βιβλίου, Φωτογραφίας, Λαϊκής Τέχνης και άλλες και θα προβάλλονται στο διηνεκές η ιστορία της Ρούμελης, της Ελλάδας και οι Ρουμελιώτες του Πνεύματος και της Τέχνης.

7ον Το ΚΥΛΙΚΕΙΟ 150 θέσεων, που λειτουργεί στον 1ο όροφο, θα εξυπηρετεί τις πάσης φύσεως εκδηλώσεις, που θα γίνονται στο Μέγαρο και θα αποτελεί ΕΝΤΕΥΚΤΗΡΙΟ και χώρο Συναντήσεως στην Αθήνα όλων των Ρουμελιωτών, των Αρχών και εκπροσώπων των 5 Νομών της Ρούμελης.

8ον Στο Πρότυπο ΓΥΜΝΑΣΤΗΡΙΟ που λειτουργεί υπό του ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΑΙΩΝ στο Α' και μέρος του Β' υπογείου του Μεγάρου, θα μπορούν να γυμνάζονται οι ΝΕΟΙ μας, με τους ΝΕΟΥΣ της ΑΘΗΝΑΣ.

9ον Το PARKING αυτοκινήτων στο Β' και Γ' υπόγειο του Μεγάρου χωρητικότητας 120 αυτοκινήτων θα εξυπηρετεί τους προσερχόμενους στο Π.Κ.Ρ.

Γ' Υπό ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ευρίσκονται:

α) Ο Α' όροφος χωρητικότητας 1.000 ατόμων, προορίζεται να λειτουργήσει ως Εστιατόριο και Καφετέρια, γιατί ην εξυπηρέτηση των Ρουμελιωτών και την πραγματοποιήση από τα 500 Ρουμελιώτικα Σωματεία στην Αθήνα, των Κοινωνικών των εκδηλώσεων (Χοροί, Συνεστιάσεις, Δεξιώσεις, Τσάια κλπ.).

β) Ο Β' όροφος προορίζεται για Εκθέσεις: Ζωγραφικής, Βιβλίου, Φωτογραφίας, Ειδών Λαϊκής Τέχνης και Λαογραφικό Μουσείο.

γ) Ο Γ' όροφος προορίζεται για Γραφεία του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ του Π.Κ.Ρ., για Βιβλιοθήκη και Αναγνωστήριο 200 τ.μ., Αίθουσες Συνεδριάσεων και υποδοχής, Γραφεία των Ομοσπονδιών και Ενώσεων των Ρουμελιωτών Ελλάδας, Αμερικής, Καναδά, Αυστραλίας και των Επιτροπών του ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ του Π.Κ.Ρ.

δ) Ο άνωθεν του Γ' ορόφου χώρος εκτάσεως 900 τ.μ. προορίζεται για ROOF GARDEN.

Ας σημειωθεί ότι για την κατασκευή και λειτουργία των ανωτέρω χώρων απαιτούνται 50 - 60 εκατομμύρια δραχμές.

Αθήνα 13.11.1989

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Λευκαδίτης Ιω. Ευθύμιος

Ι α τ ρ ό ς

Πλαστικής Χειρουργικής - Τραυματολογίας
Αισθητική Προσώπου - Σώματος
(Ιατρός Α.Σ. και Π.Α.Ε. ΠΑΟΚ)

Αγίας Σοφίας 23, 3ος όροφος
Θεσσαλονίκη

Τηλέφωνο: 266.864 (Μόνο με ραντεβού)

Καθηγήτρια Ελληνικής Φιλολογίας παραδίδει ιδιαίτερα μαθήματα ΑΡΧΑΙΑ, ΕΚΘΕΣΗ, ΙΣΤΟΡΙΑ, όλων των τάξεων Γυμνασίου - Λυκείου· επίσης ΑΡΧΑΙΑ Γ' ΔΕΣΜΗΣ, καθώς και ΕΚΘΕΣΗ για υποψηφίου. (Τηλ. 51.21.640 ΝΟΤΑ ΣΕΦΕΡΛΗ)

Οι ρίζες μας

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΚΑ ΤΗΣ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑΣ

Γενιές (σόια) και οικογένειες του χωριού από την ίδρυσή του

Γράφει ο ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Α'

Στη μονογραφία αυτή της Κουκουβίστας σκοπός μου είναι να παρουσιάσω συνοπτικά τις γενιές (σόια) και τις οικογένειες του χωριού που από την ίδρυσή του, στα χρόνια της τουρκοκρατίας, αποτέλεσαν το ανθρώπινο δυναμικό του. Στα κατοχικά χρόνια (1941-1944) ο πληθυσμός της Κουκουβίστας έφτασε σε πυκνότητα το υψηλότερο ποσοστό (1.000 περίπου άτομα), γιατί μαζεύτηκαν και αρκετοί ξενιτεμένοι από τις σκλαβωμένες πόλεις για να επιβιώσουν. Τον πληθυσμό αυτόν αποτελούσαν 250 - 300 οικογένειες. Οι συγγενικές οικογένειες, που είχαν το ίδιο επώνυμο, αποτελούσαν μια ομάδα (σόι) και κάθε ομάδα είχε το γενάρχη της.

Μετά τη σχετική έρευνά μου γι' αυτές τις ομάδες (σόια) και τις οικογένειες του χωριού, διαπιστώθηκε ότι στην Κουκουβίστα κατοικούσαν από την ίδρυσή της ως τώρα περίπου εβδομήντα πέντε (75) ομάδες (γενιές). Στην Επανάσταση του 1821-1828 οι περισσότεροι άντρες του χωριού πήραν μέρος σ' αυτή και αγωνίστηκαν με ζήλο και ανδρεία για τη λευτεριά του Γένους. Αυτοί οι αγωνιστές του '21 ήταν και οι γενάρχες των μετέπειτα συγγενικών ομάδων - οικογενειών, όπως θα ιδούμε στη συνέχεια. Επώνυμοι αγωνιστές υπήρξαν είκοσι πέντε (25) περίπου, για τους οποίους βρέθηκαν σχετικά στοιχεία από διάφορες πηγές (χειρόγραφα της Εθνικής Βιβλιοθήκης, τα Μητρώα αρρένων του χωριού από το 1828 κλπ.).

Τώρα που το χωριό ρήμαξε από κατοίκους, καλόν είναι να γνωρίζουν τη ρίζα τους οι απόγονοι των Κουκουβιστιανών που ζουν στα πέρατα του κόσμου. Αν χάσουμε τις ρίζες μας, θα είμαστε αδύναμοι σαν την καλαμιά στον κάμπο που ανεμοδέρνεται, μια γενιά χωρίς ταυτότητα.

Σίγουρα θα υπάρχουν κάποιες παραλήψεις ή και λάθη ακόμη σε λεπτομέρειες και ιδιαίτερα για κάποια παιδιά κι εγγόνια, που δεν καταγράφω, γιατί δεν τα γνωρίζω. Επιδίωξή μου ήταν, κυρίως, να επισημάνω τις ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ, οι οποίες ζούσαν μόνιμα στο χωριό στα πριν από τον πόλεμο χρόνια και ως το 1950, που άρχισε η μετακίνηση των κατοίκων σ' αστικά κέντρα και η μετανάστευση των νέων σε χώρες του εξωτερικού. Άλλωστε, όσοι μετά το 1950 γεννήθηκαν αλλού και όχι στην Καλοσκοπή, έχουν τόπο καταγωγής τους την πόλη ή το χωριό της γέννησής τους. Η καταγραφή των οικογενειακών ομάδων γίνεται κατ' αλφαθητική σειρά.

1. Γενιά των Αλεξαίων (και Αναγνωσταίων)

Γενάρχες ήταν δύο, με το επώνυμο «Αναγνωστός» και άλλοι δύο, με το επώνυμο «Αλεξίου». 1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΣ του Αλεξίου (γεν. το 1849). 2. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ του Κωνσταντίνου (γεν. το 1851). 3. ΑΛΕΞΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του Παναγιώτου (γεν. το 1854), 4. ΑΛΕΞΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Παναγιώτου (γεν. το 1859).

Από τους παραπάνω προήλθαν οι Οικογένειες:

1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΑΛΕΞΙΟΣ του Ευθ. (Αλεξάκης, γεν. το 1873). Παιδιά του: α) Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΣ (Κελεπούρης), θαλμάς και γεωργός, με γιο το Δημήτρη (Αλεξίου) στην Άμφισσα. β) Ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Σαβουλίκας). γ) Ο ΑΓΓΕΛΟΣ ΑΛΕΞΙΟΥ (στη Λαμία), με γιό τον ΑΛΕΞΑΝΔΡΟ (γιατρό), δ) Ο ΘΑΝΑΣΗΣ ΑΛΕΞΙΟΥ (σαμαράς στο χωριό).

2. ΑΛΕΞΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Ευθ. (γεν. το 1881), στη Λαμία, κτηματίας.

3. ΑΛΕΞΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του Ευθ. (γεν. το 1883), γεωργός. Παιδιά του: α) ΘΥΜΙΟΣ (στην Αθήνα), β) Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (στη Λαμία), κτηματίας, με γιό το ΔΗΜΗΤΡΗ (Γεωπόνος), γ) Ο ΑΓΑΠΗΤΟΣ (στην Αθήνα), δ) Ο ΔΗΜΟΣ (στην Αθήνα), με γιο τον ΓΙΑΝΝΗ.

4. ΑΛΕΞΙΟΥ ΕΥΘΥΜΙΟΣ του Κωνσταντίνου (γεν. το 1881), μυλωνάς. Παιδιά του: α) Ο ΚΩΣΤΑΣ (στη Λαμία), β) Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (στα Λεγρενά Αττικής), γ) Ο ΑΛΕΚΟΣ (σκοτώθηκε στον εμφύλιο νέος).

2. Γενιά των Αναγνωσταίων

Γενάρχης ήταν ο ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ (αγωνιστής του 1821).

Οικογένειες απογόνων του:

1. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΛΕΩΝΙΔΑΣ του Ιωάννου (γεωργός). Γιός του ο ΓΙΑΝΝΗΣ (στη Λαμία).

2. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΣ (γεωργός). Παιδιά του τρία (στην Αμερική): α) Ο ΝΙΚΟΣ, με ένα γιο, β) Ο ΓΙΑΝΝΗΣ (σκοτώθηκε σε δυστύχημα στην Αμερική), γ) Ο ΓΙΩΡΓΟΣ).

3. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του Αθ. (Παπαδόγιαννος), γεν. το 1867 (ο έγγονός του αγωνιστής).

4. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ (Ματζουράνης), στην Αθήνα.

5. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (Χαρλαμάκος), στην Αθήνα, έμπορος. Ήταν γιος του Δημήτρη Χαραλάμπους, αλλά πολιτογραφήθηκε ως «Αναγνώστου», γιατί ήταν «αναγνώστης» στην εκκλησία. Γιός του ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Δ)ντής του Μετοχικού Ταμείου Δημοσίων Υπαλλήλων).

6. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΗΣ (γιός του Π. Δ. Χαραλάμπους), που πολιτογραφήθηκε ως «Αναγνώστου» (Κουκούλης), ιδιωτικός υπάλληλος στην Αθήνα.

3. Οικογένεια Ανδριτσοπούλου

1. ΑΝΔΡΙΤΣΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (Σκούρας), γεωργός. Παιδιά του: α) Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (στη Θεσσαλονίκη), β) Ο ΑΝΔΡΕΑΣ (στη Θεσσαλονίκη, ανάπηρος του Αλβανικού Μετώπου 1940-1941), γ) Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (πολιτικός πρόσφυγας του Εμφυλίου Πολέμου 1946-49, στη Γιουγκοσλαβία).

4. Γενιά Αντωνίου (και Βλάχου)

Γενάρχες υπήρξαν τα τρία αδέρφια: 1. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Κωνσταντίνου (γεν. το 1838). 2. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΟΣ του Κωνσταντίνου (γεν. το 1846). 3. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του Κωνσταντίνου "γεν. το 1849).

Οικογένειες απογόνων του Νικ. Αντωνίου:

1. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΩΣΤΑΣ του Νικ. (γεν. το 1890), πήγε στην Αμερική και γύρισε στην Αθήνα. Παιδιά του: α) Ο ΝΙΚΟΣ (γιατρός), β) Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (πολιτικός μηχανικός).

2. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ του Νικ. (Βλαχό-ιαννος ή Λευτερόιαννος), γεωργός. Γιός του ο ΝΙΚΟΣ (στην Αθήνα).

3. ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ του Νικ. (στην Αθήνα). Γιός του ο ΝΙΚΟΣ.

4. ΒΛΑΧΟΣ ΦΩΤΙΟΣ του Νικ. (και Αντωνίου), γεωργοκτηνοτρόφος. Τα πέντε παιδιά του στην Αθήνα: α) Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Φ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ (Βλάχος), β) Ο ΝΙΚΟΣ Φ. ΒΛΑΧΟΣ, γ) Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Φ. ΒΛΑΧΟΣ, δ) Ο ΚΩΣΤΑΣ Φ. ΒΛΑΧΟΣ, ε) Ο ΘΑΝΑΣΗΣ Φ. ΒΛΑΧΟΣ.

5. Γενιά των Αποστολοπούλαίων

Οικογένειες:

1. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ (Γιαννέλος), γεωργός, με γιο το ΘΥΜΙΟ (στη Λειβαδιά) και το ΝΙΚΟ στην Αθήνα.

2. ΑΠΟΣΤΟΛΟΠΟΥΛΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (χτίστης), κατάγεται από το Οινοχώρι (είναι γαμπρός Ι. Μπουκουβάλα - Ραφτάκη από την κόρη του).

6. Γενιά των Αυγεριναίων

Γενάρχης θα ήταν ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΑΥΓΕΡΗΣ, αγωνιστής του 1821. Ο γιός του αγωνιστή πολιτογραφήθηκε ως «Αυγερόπουλος» Νικόλαος του Παν. (χειρόγραφα Εθνικής Βιβλιοθήκης), πρόγονος των σημερινών Αυγεριναίων.

Οικογένειες:

1. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (Καραπαναής), χτίστης. Παιδιά του: α) Ο ΝΙΚΟΣ (Ζώγος), χτίστης, με δύο παιδιά (στη Λειβαδιά), τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ (σκοτώθηκε σε δυστύχημα) και τον ΚΩΣΤΑ, β) Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ (Καραβαγγέλης), με δύο παιδιά (στην Αθήνα), τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ και το ΧΡΗΣΤΟ, γ) Ο ΜΗΤΣΟΣ (Μητσιαράς), γεωργός, με γιό τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ (πέθανε νέος).

2. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΝΙΚΟΣ (Κοτσούλας), γεωργός. Παιδιά του: α) Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, με τρεις γιούς (στην Αθήνα), τον ΝΙΚΟ, τον ΓΙΑΝΝΗ και τον ΒΑΣΙΛΗ, β) Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (στα Σπάτα), με γιο το ΝΙΚΟ, γ) Ο ΘΥΜΙΟΣ (στο οκρωπί), με τέσσερις γιούς, τον ΓΙΑΝΝΗ, τον ΘΑΝΑΣΗ, τον ΝΙΚΟ και τον ΔΗΜΗΤΡΗ, δ) Ο ΤΑΣΟΣ (στην Αθήνα), εργολάβος οικοδομών, ε) Ο ΓΙΩΡΓΟΣ (στην Αθήνα).

3. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ ΚΩΣΤΑΣ του Χαρ. (γεωργός, εκτελέστηκε στον Εμφύλιο). Παιδιά του: α) Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ, β) Ο ΘΑΝΑΣΗΣ (σκοτώθηκε σε μάχη στο 51 χλμ. το 1944), γ) Ο ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (δασφύλακας), δ) Ο ΜΙΧΑΛΗΣ (οικοδόμος).

4. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ Ε. του Χ. (στην Αμερική).

7. Γενιά Αχλαδαίων

Γενάρχης ο ΑΧΛΑΔΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του Δήμου (γεν. το 1828).

Οικογένειες απογόνων του:

1. ΑΧΛΑΔΑΣ ΛΑΜΠΡΟΣ του Χαρ. (Ζετσολάμπρος), γεωργός (γεν. το 1863). Τα τέσσερα παιδιά του (στον Πειραιά): Ο ΓΙΑΝΝΗΣ, με γιο το ΛΑΜΠΡΟ, β) Ο ΘΥΜΙΟΣ τον ΛΑΜΠΡΟ και τον ΗΛΙΑ, γ) Ο ΜΗΤΣΟΣ (αντιστασιακός αγωνιστής 1941-44), με γιο τον ΛΑΜΠΡΟ, ΠΑΝΤΕΛΗΣ, δ) Ο ΖΗΣΗΣ, με γιο τον ΛΑΜΠΡΟ (υπάλλ. ΕΥΔΑΠ), ε) ΑΧΛΑΔΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (στην Αμερική), στ) ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ (σκοτώθηκε το 1912-13 στον απελευθερωτικό πόλεμο). Γιός του ο ΛΑΜΠΡΟΣ (Αχλας) ζωγράφος.

2. ΑΧΛΑΔΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ (Ζέτσας, εξαδερφός των προηγούμενων), γεωργός. Παιδιά του: α) Ο ΓΙΩΡΓΟΣ (στην Αυστραλία), β) Ο ΝΙΚΟΣ (στη ΔΕΗ Πτολεμαΐδας).

3. ΑΧΛΑΔΑΣ ΓΙΩΡΓΟΣ (αδελφός του προηγούμενου), Μοναχός (Παΐσιος) Άγιο Όρος.

4. ΑΧΛΑΔΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ (Τζήλης), γεωργός και ξυλουργός, χωρίς παιδιά.

5. ΑΧΛΑΔΑΣ ΚΥΡΗΚΟΣ (αδελφός του Τζήλη), θρέθηκε φυγόδικος στη Μ. Ασία για φόνο (είχε σκοτώσει τη γυναίκα του).

8. Γενιά Βαρσαίων

Γενάρχης ήταν οι αγωνιστές του 1821: 1.

ΒΑΡΣΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ (γεν. το 1796). 2. **ΒΑΡΣΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΣΤΑΣ** (γεν. το 1799).

Οικογένειες απογόνων τους:

1. **ΒΑΡΣΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ** του Παν. (Σντούγας), γεωργός (γεν. το 1863).

2. **ΒΑΡΣΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ** του Ιωάννη (γιός του προηγουμένου), έμπορος (Αθήνα). Γιός του ο **ΓΙΑΝΝΗΣ**.

3. **ΒΑΡΣΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ** (Τρικούπης), γεωργός. Παιδιά του: α) Ο **ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ** (στην Αθήνα, που φιλοξένησε σ' ένα πατάρι της ταβέρνας του, στον Εμφύλιο, πολλούς νέους της Καλοσκοπής, γιατί δεν είχαν τόπο να μείνουν). β) Ο **ΓΙΑΝΝΗΣ** (χτίστης στο χωριό), μ' ένα γιο τον **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ**.

9. Γενιά Βλαχαίων

Οι Βλαχάιοι, που μερικοί απ' αυτούς πολιτογραφήθηκαν ως «Αντωνίου», προέρχονται από την Ήπειρο.

Οικογένειες:

1. **ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΣΤΑΣ** του Γεωργίου (Βλαχοκώστας), γεν. το 1872, γεωργοκτηνοτρόφος. Παιδιά του: α) Ο **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ** (γεωργός), με γιούς τον **ΚΩΣΤΑ** (Συμβολαιογράφο) και τον **ΓΙΩΡΓΟ** (Οικονομολόγο), β) Ο **ΓΙΩΡΓΟΣ** (στην Αμερική), γ) Ο **ΜΗΤΣΟΣ** (πέθανε νέος).

2. **ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΣΤΑΣ** του Παναγιώτη (Τσιρώνης), γεν. το 1891, γεωργοκτηνοτρόφος. Παιδιά του (στην Αθήνα): α) Ο **ΓΙΑΝΝΗΣ** (ιδιωτικός υπάλληλος), β) Ο **ΑΛΕΚΟΣ** (αστυνομικός), γ) Ο **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ** (αξιωματικός αεροπορίας, πέθανε).

3. **ΒΛΑΧΟΣ ΒΑΓΓΕΛΗΣ** του Παναγιώτου (γεν. το 1898), γεωργοκτηνοτρόφος, αδελφός του προηγουμένου. Παιδιά του: α) Ο **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ** (παντοπώλης στο χωριό), με γιούς τον **ΓΙΑΝΝΗ** (στην Αθήνα) και τον **ΒΑΓΓΕΛΗ** (Υπαξ)κό. β) Ο **Κώστας** (αστυνομικός), με γιούς τον **ΒΑΓΓΕΛΗ** και τον **ΧΡΗΣΤΟ**.

4. **ΒΛΑΧΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ** του Παναγιώτου (σκοτώθηκε στους απελευθερωτικούς πολέμους 1912-13).

4. **ΒΛΑΧΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ** του Αθαν. (γεωργός). Παιδιά του: α) Ο **ΘΑΝΑΣΗΣ** (σκοτώθηκε στον εμφύλιο 1946-49), β) Ο **ΗΛΙΑΣ** (στην Αθήνα), γ) Ο **ΘΥΜΙΟΣ** (γεωργός).

5. **ΒΛΑΧΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ** του Αθαν. (Ρίτσος), αδερφός του προηγουμένου (γεωργός). Γιός του ο **ΘΑΝΑΣΗΣ** (στη Γραβιά).

(Συνεχίζεται)

Αφιέρωμα

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ

Προγονικές ηρωικές μορφές
σχημάτισαν ποτάμι αδιάβατο
στην Πατρίδα
κι ένα περήφανο λαό οδήγησαν
στην κοίτη του,
που πάσχιζε τη λευτεριά του νά 'βρει
στο ταραγμένο πέλαγος της ανθρωπότητας.
Τα νιάτα, ολόδροσα λουλούδια στις όχθες του,
συμπορεύονταν και κείνα,
φωτιά και κόλαση απλώθηκε
πάνω στα ταραγμένα του νερά.

Ένα τανκ, με ματωμένες τις ερπύστριες,
τραντάζει τη σιδερένια γέφυρα.

Λιώνει τ' ατσάλι απ' τη φωτιά,
που ξερνάν οι μπούκες του.
Μα, τα κορμιά αντιστέκονται
κι ο σιδερένιος δράκοντας
σωριάζεται μέσα στην κοίτη,
πού 'ναι ξεχειλισμένη από ανθρώπινη οργή.
Μαζί του καταποντίζεται κι η βία
στον ωκεανό της λαϊκής αντίστασης.
'Υστερα απ' το εφτάχρονο σκοτάδι
ξημέρωσε Ανάσταση και πρόβαλε δειλά
απ' το λίκνο της η Δημοκρατία.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΧΑΣΙΑΚΟΣ

Από το βιβλίο «ΤΟ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ ΖΕΙ»,
Γκόντζου Χρ. - Καστραντά Απ. 1983

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΗ

Ειδοποιούμε τους κ.κ. Συνδρομητές μας
ότι οι αποδείξεις των καταβαλομένων συν-
δρομών, για οικονομικούς λόγους δεν θα
στέλλονται ταχυδρομικώς στα σπίτια τους.
Τους παρακαλούμε να περνούν από το
Γραφείο μας, τις ώρες της λειτουργίας του,
να τις παίρνουν.

Άλλωστε τα διάφορα χρηματικά ποσά
τα οποία εισπράτουμε για την ενίσχυση
του Συνδέσμου μας καταχωρούνται με σχο-
λαστικότητα, με τον αντίστοιχο αύξοντα
αριθμό της αποδείξεως, στο Δελτίο μας.
Εφαρμόσαμε αυτόν τον τρόπο χάριν οικο-
νομίας.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ

ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΣΥΝΔΕΣΜΟ

ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΣΑΣ

ΓΙΑ ΤΗΝ «ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΑ»

ΩΡΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΑ — ΤΕΤΑΡΤΗ: 11 - 13 μ.

ΤΡΙΤΗ — ΠΕΜΠΤΗ: 6 - 8 μ.μ.

ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΤΟΥ Β' ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ Η ΑΝΑΤΙΝΑΞΗ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ ΤΟΥ ΓΟΡΓΟΠΟΤΑΜΟΥ

Η ανατίναξη της γέφυρας Γοργοποτάμου ήταν το μεγαλύτερο σαμποτάζ της Ευρώπης. Ήταν έργο και των δύο Αντιστασιακών οργανώσεων, του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ. Οι δύο αρχηγοί, Άρης Βελουχιώτης και Ναπ. Ζέρβας κατενθουσιασμένοι από την θριαμβευτική τους εκείνη επιτυχία, στην επιστροφή τους, έστησαν χορό.

Για την επιχείρηση εκείνη πολλά έχουν γραφεί, αλλά και θα εξακολουθήσουν να γράφονται. Ένα είναι γεγονός ότι στις δύσκολες εκείνες στιγμές που διερχόταν η πατρίδα μας οι Έλληνες υπακούοντας στο εγερτήριο σάλπισμά της παραμέρισαν τις πολιτικές τους διαφορές ένωσαν τις δυνάμεις τους και σε συνεργασία με τους Άγγλους «δολιοφθορείς» εκτέλεσαν την πιο δύσκολη αποστολή τους.

Ο Γοργοπόταμος αναπτέρωσε το ηθικό των υποταγμένων στον Άξονα λαών της Ευρώπης. Ήταν μια φωτοβολίδα που φώτισε τη θυμισμένη στο σκοτάδι πατρίδα μας, η λάμψη της οποίας σκόρπισε ελπίδες και αισιοδοξία στους σκλαβωμένους Έλληνες.

Σαν απλός ΕΛΑΣίτης, μαχητής της Επιχείρησης Γοργοπόταμος, θα προσπαθήσω ανενδοίαστα, αντικειμενικά και αμερόληπτα ν' αναφερθώ στο ιστορικό της ανατίναξης της θρυλικής εκείνης γέφυρας από την οποία στερήθηκαν πολεμικών εφοδίων περίπου δύο μήνες, στις πιο κρίσιμες στιγμές του πολέμου οι γερμανικές δυνάμεις στη Β. Αφρική. Η ανατίναξη είχε αποφασισθεί από το Συμμαχικό Στρατηγείο Μέσης Ανατολής για να υποβοηθήσει την αντεπίθεση που ετοιμάζε, τότε, εναντίον των Γερμανο-Ιταλικών δυνάμεων οι οποίες δρούσαν στη Β. Αφρική υπό την ηγεσία του στρατάρχη Ρόμελ. Για το σκοπό αυτό το Βρετανικό Στρατηγείο έστειλε στην Ελλάδα μια ομάδα ειδικευμένων «δολιοφθορέων» υπό τον ταξίαρχο Μάγιερς. Η ομάδα είχε εντολή να συνεργαστεί με τα αντάρτικα σώματα που θα εξου-

στέρωναν τα φυλάκια της ως άνω γέφυρας και θα κρατούσαν σε απόσταση πιθανές ενισχύσεις για να επιτύχουν οι σαμποτέρ το δύσκολο έργο τους.

Η ομάδα εκείνη των «δολιοφθορέων» με επικεφαλής τον ανώτ. Άγγλο αξιωματικό έπεσε με αλεξίπτωτα, μαζί με το εκρηκτικό υλικό της, στα λειβάδια της Γκιώνας. Η αντάρτικη ομάδα του Παρνασσού υπό τον Νικηφόρο και Διαμαντή, καθώς και οι χωριανοί μας που τους περιμάζεψαν, τους έκρυψαν στις σπηλιές της Γκιώνας ώσπου να βρει τρόπο να τους φέρει σε επαφή με τους δύο αρχηγούς των αντιστασιακών οργανώσεων Άρη και Ζέρβα. Αφού ενημερώθηκαν οι παραπάνω ηγέτες των τμημάτων της Εθνικής Αντίστασης τους λόγους για τους οποίους αφίχθηκαν οι Άγγλοι συμφώνησαν να συνεργαστούν, στην προκειμένη περίπτωση, και να τους βοηθήσουν με τις δυνάμεις που διέθεταν για να επιτύχουν οι σύμμαχοι στην αποστολή τους. Η καταστροφή της γέφυρας Γοργοπόταμου συνετέλεσε ως ένα βαθμό στην τελειωτική συντριβή των στρατευμάτων του Άξονα στη Β. Αφρική. Ήταν το πρώτο μεγάλο επίτευγμα του αγώνα Αντιστάσεως κατά του κατακτητή. Η ανατίναξη της γέφυρας έγινε δεκτή με απερίγραπτο ενθουσιασμό από τον Ελληνικό Λαό.

Τα τμήματα της Εθνικής Αντίστασης του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ με επικεφαλής τον Άρη Βελουχιώτη και τον Ναπ. Ζέρβα αντίστοιχα συναντήθηκαν μέσα σε φιλική και εγκάρδια ατμόσφαιρα στο Μαυρολιθάρι Παρνασσίδας. Αφού κατέστρωσαν στην Καστριώτισσα το σχέδιο της ανατίναξης της γέφυρας Γοργοποτάμου αποφάσισαν να γίνει πρώτα ανίχνευση της περιοχής από στρατιωτικούς και έμπειρους «δολιοφθορείς» ώστε να εξετασούν προσεκτικά τα οχυρωμένα φυλάκια, τις σκοπιές, τα παρατηρητήρια του εχθρού, τον τρόπο που θα κατέβαιναν οι σαμποτέρ στα βάθρα της γέφυρας και τη συλλογή πληροφοριών, από αξιόπιστες φυσικά πηγές για τη δύναμη που διέθεταν οι Ιταλοί εκεί. Αφού έγινε από «ειδικούς» επιτόπια έρευνα και ενημερώθηκαν απόλυτα για την επικρατούσα κατάσταση αποφασίστηκε η εκκίνηση.

Η δύναμη του ΕΛΑΣ ανερχόταν σε 150 άνδρες περίπου ενώ του ΕΔΕΣ σε 60, και ίσα με 15 ήσαν οι σαμποτέρ της συμμαχικής αποστολής.

Αφού ετοιμάστηκε καταλλήλως το εκρηκτικό υλικό κατόπιν φορτώθηκε στα μουλάρια. Η πορεία μας άρχισε κάτω από άθλιες καιρικές συνθήκες. Διασχίζοντας τα ελατόσκεπα οροπέδια της Οίτης φτάσαμε στα πριόνια του

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Κάθε χειρόγραφο, που στέλνετε για δημοσίευση, να είναι καθαρογραμμένο (αν είναι δυνατό στη γραφομηχανή) και ΣΤΗ ΜΙΑ ΜΟΝΟ ΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΧΑΡΤΙΟΥ. Έτσι, διευκολύνεται ο τυπογράφος και ο διορθωτής των κειμένων και δεν γίνονται λάθη. Κείμενα κακογραμμένα δεν θα δημοσιεύονται.

«Χονδρογιάννη». Όλοι είμασταν κατάκοποι και ξυλιασμένοι από το τσουχτερό κρύο. Αδύνατο να χωρέσουμε τόσοι άνθρωποι στις πρόχειρες παράγκες του ως άνω υλοτόμου. Βρεγμένοι από το χιονόνερο μέχρι το κόκκαλο ανάψαμε φωτιές για να ξενυχτίσουμε.

Το απόγευμα 25.11.42 μας συγκέντρωσαν όλους και μας έδωσαν οδηγίες, κάνοντάς μας γνωστή με κάθε λεπτομέρεια, τη διάταξη της μάχης καθώς και τη θέση που θα πιάσει το κάθε τμήμα. Οι διαταγές αυτές οι οποίες ήταν και οι τελευταίες δόθηκαν από τους ίδιους τους αρχηγούς Άρη και Ζέρβα. Σύμφωνα με τη διαταγή, ώρα 11 τα μεσάνυχτα, όλοι πρέπει να βρίσκονται στις καθορισμένες θέσεις τους και με το δάχτυλο στη σκανδάλη. Την έναρξη της μάχης θα την έδινε ο επικεφαλής αξιωματικός του τμήματος εκείνου που θα χτυπούσε το κυριώτερο φυλάκιο της Φρουράς.

Η τεράστια φάλαγγά μας προχωρούσε με προφυλάξεις και με θήμα σημειωτόν. Για να μην αποκοπούμε, ώστε να υπάρχει σύνδεση μεταξύ μας, κρατούσαμε τη χλαίνη του προηγούμενου. Το μονοπάτι που ακολουθούσαμε με τα φορτωμένα ζώα ήταν δύσβατο, απόκρημνο και χιονισμένο. Ο θορύβος λυσσομανούσε. Από τις ξεχαρβαλωμένες αρβύλες μας έμπαιναν παγωμένα νερά. Πολλοί από μας φορούσαν γουρουνοτσάρουχα. Γι' αυτούς τους αγωνιστές ήταν πιο δραματική η κατάσταση διότι είχαν τρυπήσει από τις αιχμηρές πέτρες τα τσαρούχια τους θάφοντας το χιόνι κόκκινο από το αίμα των ποδιών τους. Ωστόσο η πίστη τους προς τον Εθνικο-Απελευθερωτικό Αγώνα για λεύτερη πατρίδα και για μια καλύτερη ζωή παρέμεινε ακλόνητη.

Όσο πλησιάζαμε προς τη γέφυρα γινόμασταν πιο προσεκτικοί για να μην ακουστεί κανένας θόρυβος. Και το κατακύλισμα ακόμα μιας μικρής πέτρας θα μπορούσε να προδόσει την παρουσία μας. Οι αξιωματικοί μας μας συμβούλευαν να μη χάσουμε τη συνοχή μας μέσω το σκοτάδι. Όταν φτάσαμε σε απόσταση 500 περίπου μέτρων από τη γέφυρα σταθήκαμε λίγο να ξανασάνουμε. Επικρατούσε νεκρική σιγή. Οι αξιωματικοί προωθούσαν τα τμήματα τους στις προκαθορισμένες θέσεις τους.

Παραμέναμε ασάλευτοι ώσπου νάρθει η σειρά μας. Τα τμήματα της Εθνικής Αντίστασης που θα χτυπούσαν τα δύο οχυρωμένα φυλάκια ήταν μικτά του ΕΛΑΣ και του ΕΔΕΣ. Σε απόσταση ενός χιλιομέτρου αριστερά και δεξιά της σιδηροδρομικής γραμμής διατάχθηκαν δύο ομάδες, μικτές κι αυτές, μ' έναν Άγγλο σαμποτέρ να φυλάνε τη γραμμή, για πιθανή διέλευση έκτακτης αμαξοστοιχίας, την οποία σύμφωνα με τη διαταγή έπρεπε ν' ανατινάξουν. Η άλλη ομάδα ανέλαβε τη φύλαξη της οδικής αρτηρίας για τυχόν ενίσχυση που θάφτανε από τη Λαμία.

Δύο τμήματα από τις δύο αντιστασιακές δυνάμεις θα παρέμεναν εφεδρικά για κάθε ενδεχόμενο. Στην μια απ' αυτές, επικεφαλής της οποίας ήταν ο Νικηφόρος (Δ. Δημητρίου) ήμουν κι εγώ. Η δύναμη του εχθρού, σύμφωνα από θάσιμες πληροφορίες, ήταν 80-90 άνδρες, δεξιά και αριστερά, της γέφυρας.

Με την έναρξη της μάχης οι Άγγλοι σαμποτέρ, με τη βοήθεια των τμημάτων μας θα κατέβαζαν στα θάβρα της γέφυρας το εκρηκτικό υλικό για την ανατίναξή της. Οι δείκτες του ρολογιού μας έδειχναν 11. Άγνωστο ακόμα για ποια αιτία δεν ακούστηκαν οι πρώτοι πυροβολισμοί. Άρχισε να μας διακατέχει δέος και αγωνία. Θα ήταν 11.05' όταν πέρασε μια Ελληνική αμαξοστοιχία η οποία γλίτωσε από δική μας οργοπορία την ανατίναξη. Η αγωνία μας είχε φτάσει στο αποκορύφωμά της όταν στις 11.15' ο Ιταλός σκοπός ακούγοντας το θόρυβο που έκανε κάποιος αντάρτης μας, άθελά του, πυροβόλησε. Από τη στιγμή εκείνη άρχισε η μάχη. Τα πολυβόλα των Ιταλών δεν έβρισκαν το στόχο τους. Οι αντάρτες είχαν πλησιάσει πολύ κοντά και εξουδετέρωναν με χειροβομβίδες τις θέσεις του εχθρού.

Μέσ' τη θεοσκότεινη εκείνη νύχτα γινόταν πανδαιμόνιο από τα πυκνά πυρά. Έρποντας οι αγωνιστές πλησίαζαν ολοένα και περισσότερο τις οχυρωμένες θέσεις των Ιταλών. Όλοι καρτερούσαμε να ιδούμε την πράσινη φωτοβολίδα, αυτό ήταν σύνθημα ότι είχαν καταλειφθεί και τα δύο εχθρικά φυλάκια και θάρχιζαν το έργο τους οι σαμποτέρ. Αφού το δεξιό φυλάκιο είχε καταλειφθεί, στο αριστερό εξακολουθούσαν να προβάλλουν λυσσώδη αντίσταση. Χρειάστηκε να επέμβει και η εφεδρική ομάδα για να το εξουδετερώσει. Δόθηκε καμμία φορά το σύνθημα κι άρχισαν οι ανατινάξεις. Είχαν καθυστερήσει λόγω της κακοκαιρίας. Η κατεβασιά του ποταμού τους εμπόδιζε να πλησιάσουν στις κολώνες.

Ξάφνου μια εκτυφλωτική λάμψη μας θάμπωσε τα μάτια, ακολουθώντας αλλεπάλληλοι εκκωφαντικοί κρότοι συγκλόνισαν στην κυριολεξία την περιοχή. Λες κι έγινε σεισμός πολλών Ρίχτερ. Ο αντίλαλος των εκρήξεων από τα κατσάβραχα της Οίτης ξανάφτανε στ' αυτιά μας.

Την κρισιμότερη στιγμή, μια εχθρική δύνα-

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΣΦΕΤΣΙΩΡΗΣ

Πτυχιούχος Φυσιοθεραπευτής
D.E.A. Βιο-Μηχανικής και Φυσιολογίας
της Κίνησης Πανεπιστημίου PARIS XI

Βουτυρά 50 — Άγ. Ελευθέριος Αχαρνών
Τηλέφωνο 20 26 154

Τηλ. οικίας: 29 25 086 και 22 85 641

μη έφτασε με το τραίνο από το Λειανοκλάδι με σκοπό να ενισχύσει τη φρουρά της γέφυρας. Η γραμμή ανατινάχτηκε από τους «δολιοφθορείς», Εγγλέζους και το τραίνο ακινητοποιήθηκε. Οι Ιταλοί που επέβαιναν σ' αυτό πήδησαν κάτω κι έπιασαν θέσεις μάχης. Το αντάρτικο τμήμα μας άρχισε να βάλλει εναντίον τους παρεμποδίζοντάς τους ώσπου να πλησιάσουν να τελειώσουν οι σαμποτέρ το έργο τους. Η σύγκρουση εκείνη δεν κράτησε πολύ. Μια κόκκινη φωτοβολίδα η οποία διέγραψε έναν ολοπόρφυρο κύκλο στον σκοτεινό σμένο ουρανό ήταν το σύνθημα της απομάκρυνσής μας από τη γέφυρα, διότι θα γινόταν η μεγαλύτερη και τελική ανατίναξή της. Με την τελευταία εκείνη έκρηξη θούϊξαν πάλι οι βουνοπλαγιές και τα φαράγγια ενώ η θρυλική γέφυρα διπλώθηκε στα δύο και σωριάστηκε κάτω στο βάθος του ιστορικού ποταμού.

Ο τελευταίος εκείνος κρότος κατατρόμαξε τον εχθρικό στρατό που ήρθε να βοηθήσει τους αμυνόμενους στα οχυρωμένα φυλάκια συναδέλφους του. Αφού εκτελέστηκε η αποστολή μας μαχόμενοι, αρχίσαμε να οπισθοχωρούμε. Οι Ιταλοί που μας πολεμούσαν οχυρωμένοι πίσω από τα βραχίονια δεν τόλμησαν να μας ακολουθήσουν.

Ανηφορίζοντας στην βουνοπλαγιά της Οίτης, παρόλο που το χιονόνερο δεν έλεγε να σταματήσει, νοιώθαμε χαρά και περηφάνεια που καταφέραμε να εκτελέσουμε μέσα σε τόσο δύσκολες και αντίξοες συνθήκες, το καθήκον μας προς την σκλαβωμένη πατρίδα μας.

Τώρα ούτε κρυνάμε ούτε πεινούσαμε, ως και για την ξυπολησιά μας ακόμα αδιαφορούσαμε. Σ' ένα μουλάρι είχαμε φορτώσει τα λάφυρα που πήραμε από τους Ιταλούς. Ένα βαρύ πολυβόλο μερικά όπλα, και 3-4 κιβώτια πυρομαχικά.

Άγνωστο πόσες απώλειες είχε ο εχθρός. Από τις αντάρτικες δυνάμεις είχαμε δύο τραυματίες κι αυτοί από τις δικές μας χειροβομβίδες.

Ύστερα από κείνο το σαμποτάζ ο σκλαβωμένος λαός μας αναθάρρησε. Αρχισε να πνέει άνεμος αισιοδοξίας. Ο ΕΛΑΣ με την πάροδο του χρόνου γιγαντώθηκε. Έγινε υπολογίσιμη, για τον εχθρό, δύναμη. Ο κόσμος βοηθούσε με κάθε τρόπο τον Εθνικο - Απελευθερωτικό Αγώνα. Οι εθελοντές πύκνωναν κά-

θε μέρα τις τάξεις του.

Αφού η συνεργασία μας με τον ΕΔΕΣ τελείωσε χωρίσανε οι δρόμοι μας. Εμείς παραμείναμε στη Ρούμελη ενώ εκείνος τράβηξε για την Ήπειρο. Η συμμαχική αποστολή ακολούθησε το Ζέρβα.

Στα χωριά οι κάτοικοι, όπως κι όλοι φυσικά οι Έλληνες, μιλούσαν με τα καλύτερα λόγια για το κατόρθωμα των δύο αντιστασιακών δυνάμεων.

Δεν ήταν λίγοι εκείνοι που απόρησαν από την συνεργασία ΕΛΑΣιτών και ΕΔΕΣιτών. Έκπληκτοι και αμήχανοι μας έσφιγγαν τα χέρια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. ΤΟΥΜΠΑΣ
(ΣΑΗΣ)

(Διασκευή: Φ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ)

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

Παροιμίες έχουν όλοι οι λαοί. Από τους πιο απολιτίστους μέχρι τους πιο προηγμένους.

Τα γνωμικά βγαλμένα από στόματα σοφών και «στολισμένα» με το κύρος της λαϊκής παραδοχής εκφράζουν, σε ανάλογες περιπτώσεις πρακτικές αλήθειες. Συνοψίζουν επιγραμματικά τις ηθικές αντιλήψεις, τις επιστημονικές γνώσεις, τις θρησκευτικές δοξασίες κλπ.

Τα σοφά αυτά γνωμικά διδάσκουν, συμβουλεύουν καθοδηγούν.

— «Φοβού τους Δαναούς και δώρα φέροντας» (Προσοχή στους εχθρούς σου, όταν μάλιστα υποδύονται ρόλο φιλικό) (Το είπε ο Λαοκόων στους Τρώες για το Δούρειο Ίππο).

— «Δρυός πεσούσης πας ανήρ ξυλεύεται» (οφέλη από την καταστροφή συνανθρώπων σου).

— «Εγώ γελάω με δώδεκα και δεκατρείς με μένα» (Έλλειψη αυτογνωσίας).

— «Δόσμου κυρά τον άνδρα σου και συ βάστα τον κόπανο» (Υπερβολική αξίωση).

— «Εκεί που μας χρωστούσανε μας πήραν και τ' αμπέλι» (Αχαριστία σε ευεργέτη).

— «Τι να κάμει ο κρύος στον παγωμένο;» (Όταν αδυνατούμε να βοηθήσουμε).

— «Το δις εξαμαρτείν ου ανδρός σοφού» (Δεν χαρακτηρίζεται για την εξυπνάδα σου όταν πέφτεις δύο φορές στο ίδιο σφάλμα) ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ.

— «Εν οίδα ότι ουδέν οίδα» (Ένα ξέρω πως τίποτα δεν ξέρω) ΣΩΚΡΑΤΗΣ.

— «Έχεις μαχαίρι τρως πεπόνι» (Πετυχαίνεις μόνο με τη δύναμή σου).

— «Η νύφη ό,τι πάρει στο καθαλλίκεμα» (Παλιότερα έταζαν δώρα στη νύφη πριν κατέβη από το άλογο μπροστά στην πόρτα του γαμπρού).

Φ. Λ.

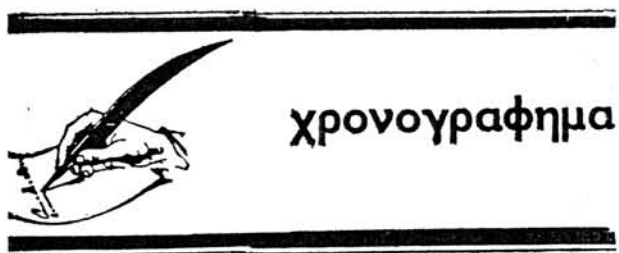
ΨΗΣΤΑΡΙΑ «Η ΓΩΝΙΑ»

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Κ. ΤΣΙΓΑ

Αγίας Βαρβάρας 32, Αργυρούπολη

Σας περιμένουμε:

Από τις 5 μ.μ. έως τις 2 μετά τα μεσάνυχτα

χρονογραφήμα

ΤΟ ΝΕΦΟΣ

Πολύ ταλαιπωρεί το νέφος τα τελευταία χρόνια, που κυριολεκτικά πνίγει και δηλητηριάζει την Αθήνα.

Πρωταγωνιστής στην αναπνοή των άτυχων Αθηναίων είναι το δηλητηριώδες μονοξείδιο του άνθρακα, που κάθε φορά ξεπερνά το όριο συναγερμού.

«Υψηλοί ρύποι μονοξειδίου του άνθρακα επικρατούν σήμερα στην Αθήνα», ανακοινώνει το ΠΕΡΠΑ: και η ίδια κατάσταση θα συνεχισθεί και αύριο από τις πρωινές ώρες. Η άπνοια δεν μπόρεσε να διώξει τους ρύπους και από ώρα σε ώρα, εάν επικρατήσουν οι ίδιες καιρικές συνθήκες το νέφος θα είναι για όλους μας ενοχλητικό και για τα πιο ευαίσθητα άτομα αιτία να μεταφερθούν στα νοσοκομεία με προβλήματα αναπνευστικά και καρδιολογικά.

Δυστυχώς το κακό δεν θεραπεύεται παρ' όλες τις φροντίδες και τα έκτακτα μέτρα της πολιτείας. Και ασφαλώς δεν πρόκειται να θεραπευτεί, αν δεν θρούμε το κατάλληλο φάρμακο.

Ακριβώς, αυτό το φάρμακο, νομίζω, ότι δεν χρειάζονται μεγάλοι επιστήμονες και εφευρέτες να το θρουν για να διορθωθεί η άθλια κατάσταση στην Αθήνα. Απλόχερα μας το δίνει το θουνό και η φύση. Λίγες ημέρες διαμονή στο όμορφο ορεινό χωριό μας, την Καλοσκοπή ξεπλένονται τα πνευμόνια και γεμίζουν καθαρό και δροσερό αέρα. Ύστερα απ' αυτές τις διακοπές, έτοιμοι πάλι για την πόλη, την δουλειά και τον αγώνα για την ζωή, αψηφώντας πια το νέφος και τα επακόλουθα.

Ο Θεός έδωσε στην Καλοσκοπή κι αυτή την

δυνατότητα να μας ετοιμάζει και να μας δυναμώνει για να μπορούμε να σταθούμε στις υποχρεώσεις μας που συγκεντρώνονται δυστυχώς στην πολιτεία. Μέγας γιατρός ο καθαρός αέρας και τυχερό το χωριουδάκι μας, που τον κρατά κοντά του.

Ξενώνα μελετούν να φτιάξουν τα μέλη του Συνδέσμου μας και βρίσκεται σε καλό δρόμο. «Παράδεισος» πρέπει να ονομασθεί. Εκεί κάθε ξένος και κάθε χωριανός θα βρίσκει την υγεία του, θα καθαρίζει τα πνευμόνια του και θα τ' ανανεώνει.

Η Υπάτη μπορεί να έχει τα θεραπευτικά λουτρά της, αλλά και η Καλοσκοπή έχει τα δικά της. Μόνο ότι αυτά είναι ο καθαρός, δροσερός και γεμάτος οξυγόνο αέρας της.

Να λοιπόν το γιατρικό, που καταπολεμά το νέφος. Οξυγονούχο λουτρό από τα αναρρίθμητα έλματα και λατσούδια των γύρω βουνών και της Γκιώνας.

ΦΙΛΙΤΣΑ ΑΛΕΞΙΟΥ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ

Η επιτυχία της Έκθεσης Παραδοσιακής και Λαϊκής Τέχνης, που έγινε στην Καλοσκοπή τον Αύγουστο του 1988 μας οδήγησε στην απόφαση να δημιουργήσουμε μόνιμο Μουσείο στο χωριό. Με επιστολή μας, από καιρό, προς τον Πρόεδρο και το Κοινοτικό Συμβούλιο, ζητήσαμε να μας παραχωρήσουν ανάλογο χώρο στο σχολείο, με σκοπό την διοργάνωση του έργου.

Το Μουσείο θα δημιουργηθεί με την φροντίδα του Συνδέσμου, αλλά όπως είναι φυσικό θ' ανήκει στην Κοινότητα.

Η καταφατική απάντηση στην επιστολή μας και η παραχώρηση της αίθουσας, από τον Πρόεδρο και τα Μέλη του Κοινοτικού Συμβουλίου, μας ήλθε, προ ολίγων ημερών, και βρισκόμαστε στην ευχάριστη θέση να σας το ανακοινώσουμε.

Τώρα, δεν μένει παρά κάθε μέλος του Συνδέσμου να ενδιαφερθεί ενεργά για την καλύτερη επιτυχία του Μουσείου μας.

Όπως έδειξαν τα πράγματα από την έκθεση, υπάρχουν πολλά και αξιόλογα αντικείμενα φυλαγμένα, που πραγματικά αξίζουν να εκτεθούν. Είναι ανάγκη οι συνήθειες και τα είδη οικιακής τέχνης μέσα από τα χειροποίητα έργα των απλοϊκών εκείνων ανθρώπων, όχι μόνο να εκτίθενται, αλλά και συχνά ν' αναφέρονται, για να μην ξεχνιούνται.

Στην ετήσια τακτική μας συνέλευση θ' αναφερθούμε λεπτομερώς για την δημιουργία αυτού του Μουσείου με αντικείμενα, που από κάθε σπίτι θα πρέπει να δοθούν.

Η ΨΗΣΤΑΡΙΑ
ΒΑΣΙΛΗ ΧΑΜΗΛΟΥ
 ΑΝΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ 30, — Κολωνός
 Τηλ.: 51.31.359

ΕΥΧΕΤΑΙ
 στην αξιοτίμη πελατεία της και
 στους χωριανούς

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΚΑΙ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟΣ Ο ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

Η νύκτα των Χριστουγέννων

Χριστούγεννα! Περίχαρα η καμπάνα
Κράζει κι η μάνα στο παιδί.
Και το παιδί «Χριστούγεννα» στη μάνα.
Κι ο κόσμος όλος τραγουδεί.

Κι η νύκτα λάμπει από το μόνο αστέρι.
Όπου τους μάγους οδηγεί,
Το επουράνιο μυστικό το ξέρει
Και χαίρεται ουρανός και γη.

... Αλλ' ένα βογγητό θγαίνει απ' τη θύρα
Φτωχού σπιτιού... Μες την καρδιά
Με τρώει... Ο βόγγος έρχεται απ' τη χήρα,
Τη χήρα με τα οχτώ παιδιά.

Είναι γυμνή, παντέρμη, κι εκείνα
Πεινούν και τρέμουν τα φτωχά.
Δε νοιώθει η μάνα τη δική της πείνα,
Η πείνα τους την ξεψυχά.

Ο πόνος την καρδιά μου σκάφτει, η λύπη
Με δάκρυα την πλημμυρεί,
Και πια δεν φτάνουν ως τ' αυτιά μου οι χτύποι
Των Χριστουγέννων γιορτεροί.

Γιατί ο Χριστός, να καίγωνται γυρεύει
Γι' αυτόν καρδιές, όχι κεριά.
Και με σταυρούς κανείς δεν τον λατρεύει
Και γονατίσματα θαρείά.

Γιατί λατρεύει τον Χριστό, όποιος δίνει
Για τον πλοίοι τη ζωή,
Όποιος το γυμνωμένο κρυφοντύνει
Και το φτωχό τον ελεεί.

Όποιοι στην αδικία κεραυνώνει
Κι αγνό το μέτωπο κρατεί,
Κι έχει οδηγό την καλωσύνη μόνη,
Κι έχει Θεό την αρετή.

Θέλ' ωνα φύγω πέρα, σ' άλλους τόπους,
Σε μια άλλη γη πονετική...
Μακριά απ' τον κόσμο αυτό
κι απ' τους ανθρώπους,
Γιατί είναι οι άνθρωποι κακοί.

Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

δωρηται συνδρομηται

309	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΡΓΥΡΩ Κ. για την εφημερίδα	500
310	ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ιω. (Αμερική)	16.000
311	ΖΗΚΑΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ. (Λαμία)	1.000
312	ΔΗΜΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ Γ. για την εφημερίδα	1.000
313	ΤΟΜΑΡΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΘ. (Λαμία)	2.000
314	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗΣ Ν.	2.000
315	ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ Ζ. (εγγραφή - Συνδρομή)	1.000
316	ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΣ Ν.	750
317	ΚΩΤΣΑΚΗ ΓΙΑΝΝΟΥΛΑ Κ. (στη μνήμη των γονέων της)	2.000
318	ΣΟΥΣΟΥΛΑΣ ΠΑΝΤΕΛΗΣ (στη μνήμη των γονέων του Ευθυμίου και Λελούδας)	2.000
319	ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Π.	1.000
320	ΔΑΝΙΗΛ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Α. (Καλοσκοπή)	1.000
321	ΑΛΕΞΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟΣ Α. (Λαμία)	3.000
322	ΚΥΡΙΤΣΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Δ. (Καλοσκοπή)	1.000
323	ΚΟΥΜΠΟΥΡΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ε. (Λαμία, Εγγραφή)	1.000
324	ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ ΝΤΙΝΑ Ιω. (Αλεξανδρούπολη)	1.000
325	ΚΑΤΣΟΓΙΑΝΝΟΣ ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ (Αμερική, για την εφημερίδα)	1.000
326	ΚΥΡΙΑΚΗΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (Καλοσκοπή)	1.000
327	ΚΟΛΛΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Π. (για την εφημερίδα)	2.000
328	ΚΟΛΛΙΑΣ ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ.	2.000
329	ΚΟΛΛΙΑ ΜΑΙΡΗ Δ.	2.000
330	ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ	2.000
331	ΧΑΜΗΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Π.	1.000
332	ΧΑΜΗΛΟΥ ΚΩΣΤΟΥΛΑ Β.	1.000
333	ΤΣΙΡΙΜΩΝΑΣ ΚΩΣΤΑΣ	1.000
334	ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Χ. (στη μνήμη του πατέρα του Χαραλάμπους και του γαμπρού του Παναγιώτη Σπέντζου)	5.000
335	ΜΟΥΣΤΑΚΑΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ.	1.000
336	ΜΟΥΣΤΑΚΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Δ.	1.000
337	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Π. (στη μνήμη του συζύγου της Παναγιώτη)	5.000
338	ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Δ.	2.000
339	ΑΛΕΞΙΟΥ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Ευθ., η σύζυγος και οι θυγατέρες τους, στη μνήμη του αδέλφαστου θείου τους Ηλία Κατσανιώτη	30.000
340	ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ν.	1.000
341	ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ιω.	1.000
342	ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ιω.	1.000
343	ΚΟΥΦΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ Γ.	5.000
344	ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΟΣ Χ. (στη μνήμη των γονέων του)	1.000

ΣΤΑΧΥΟΛΟΓΗΜΑΤΑ

Οι εφημερίδες «Καθημερινή» και «Νέα» αναφέρθηκαν για δεύτερη φορά στο ψήφισμα της Επιτροπής Αγώνα για την προστασία του περιβάλλοντος και την ανάπτυξη στην περιοχή της Γκιώνας.

Γράφουν ακόμα, για την οικολογική καταστροφή η οποία συντελείται σήμερα κάνοντας έκκληση στους εχέφρονες να αφυπνιστούν και να περισώσουν ό,τι απέμεινε από τη χλωρίδα και την πανίδα του ορεινού αυτού συγκροτήματος. Οι παραπάνω εφημερίδες τονίζουν ότι γίνονται επιφανειακές εξορύξεις κι ότι η ζημιά που προξενείται στο όμορφο αυτό τοπίο είναι ανεπανόρθωτη. Στα «Νέα» 12.6.89 δημοσιεύθηκαν φωτογραφίες του χιλιογδαρμένου βουνού στην περιοχή του 51 χλμ. τυβλοπίτα κλπ.

Στις 16 Οκτωβρίου 1989 το Πνευματικό Κέντρο Ρουμελιωτών κάλεσε σε συνεργασία όλους τους Ρουμελιώτικους Συλλόγους, Σωματεία και Συνδέσμους που βρίσκονται στην πρωτεύουσα και στα προάστειά της με σκοπό την υλοποίηση των στόχων του Πνευματικού Ιδρύματος, οι οποίοι είναι πολιτιστικοί, κοινωνικοοικονομικοί, αναπτυξιακοί. Εισηγητής στην παραπάνω σύσκεψη ήταν ο Ρουμελιώτης λογοτέχνης κ. Δημήτριος Σιατόπουλος.

Οι ομιλητές οι οποίοι αναφέρθηκαν στους σκοπούς, τους οραματισμούς και στην αποστολή του κοινωφελούς ως άνω Ιδρύματος τόνισαν την ανάγκη προσέλευσης νέων. Προτείνοντας: Για να υπάρξει στενή και εποικοδομητική συνεργασία, για την αντιμετώπιση των διαφόρων προβλημάτων, πρέπει κάθε Ρουμελιώτικος Σύνδεσμος ή Σωματείο, να ορίσει έναν ικανό και δραστήριο εκπρόσωπό του.

Με την είσοδο του 1990 προσθέτουμε έναν ακόμα χρόνο στην πλάτη μας. Ο καινούργιος χρόνος ευχόμαστε να φέρει χαρά και ευτυχία σ' όλους τους λαούς της γης. Μοιρολατρικά θ' αποχαιρετήσουμε το 1989. Είχαμε και σ' αυτόν πέρυσι στηρίξει τις ελπίδες μας για καλύτερες και ευτυχισμένες μέρες. Δεν τα κατάφερε να μας δώσει τη χαρά που λαχταρούσαμε. Μπορεί αυτό να είναι καθαρή ουτοπία να περιμένουμε με τον ερχομό του Νέου Έτους ν' αλλάξει κάτι ξαφνικά. Ωστόσο εμείς δεν χάνουμε το κουράγιο μας. Πάντα θα στηρίζουμε τις ελπίδες μας στον καινούργιο χρόνο, πιστεύοντας ότι θα μας ικανοποιήσει τις προσδοκίες μας και τις επιθυμίες που μας στέρησε εκείνος που φεύγει.

Η εφημερίδα μας, μπαίνοντας το 1990, γίνεται 15 χρόνων. Το πρώτο φύλλο της, δύο σελίδες, κυκλοφόρησε τον Ιούνιο του 1975.

Η ευθύνη για τη σύνταξη είχε ανατεθεί στο μέλος του Συνδέσμου Αθανάσιο Ν. Μαλεβίτση. Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου ήταν τότε ο Πάκης Γιαννόπουλος και Γενικό Γραμματέας ο αξέχαστος Ευθυμ. Παπαγεωργίου. Την εφημεριδούλα μας τη βοήθησαν στα δεκαπέντε χρόνια που πέρασαν οι σημαντικότερες προσωπικότητες του χωριού μας. Από τις σελίδες της προβλήθηκαν παλιές ιστορίες, παραδοσιακά ήθη και έθιμα, εύθυμα και σοβαρά διηγήματα, διάφορα ιστορικά γεγονότα, κοινωνικά θέματα, οι δραστηριότητες του Συνδέσμου μας κλπ. Ευχόμαστε στην δεκαπεντάχρονη εφημερίδα μας να τα εκατοστήσει.

Στις 9 Δεκεμβρίου έκλεισαν 47 χρόνια από την εκτέλεση του Λουκά Ν. Πριόβολου. Ο λεβεντόκορμος εκείνος συγχωριανός μας, πρόεδρος την εποχή εκείνη της Κοινότητας είχε κι αυτός εκτοπισθεί από τους Ιταλούς μαζί με τους άλλους συγχωριανούς μας στο Στρατόπεδο των Θηβών. Αφού όλους τους άφησαν ελεύθερους ανήμερα της Αγίας Βαρβάρας, εκείνον τον έκλεισαν στη φυλακή κατηγορώντας τον ως τροφοδότη και συνεργάτη των αντάρτων. Ο αξέχαστος αυτός συγχωριανός μας εκτελέστηκε από τους βαρβάρους κατακτητές μαζί με άλλους 13 πατριώτες στη Στενή (Καστελλίων) σε αντίποινα για την ανατίναξη της γέφυρας Γοργοποτάμου.

Συχνά βλέπουμε στην τηλεόραση τον Γιάννη Λάιο (έγγονο του αξέχαστου δασκάλου μας Γιάννη Λάιου) προπονητή του Βόλλεϋ του Ολυμπιακού και χαϊρόμαστε.

Ο Γιάννης Λάιος ο πιο τέλειος «πασσαδόρος» που ανέδειξε το Ελληνικό Βόλλεϋ έχει διακριθεί πολλές φορές για τους αγώνες του και τις δίκαιες νίκες της ομάδας του της οποίας ηγείτο. Τώρα προσφέρει τις υπηρεσίες του στην ερυθρόλευκη ομάδα την οποία τόσο πολύ λατρεύει.

Ο δημοφιλής άσος πάνω από δέκα χρόνια ήταν αρχηγός της Εθνικής ομάδας Βόλλεϋ. Ο επιδέξιός, όσο και δραστήριος αυτός αθλητής, καθηγητής Σωματικής Αγωγής, κατάφερε στο διάστημα εκείνο να οδηγήσει την ομάδα του σε αλλεπάλληλες νίκες, επί των ξένων αντιπάλων του, κατακτώντας το Βαλκανικό Κύπελλο.

Τον συγχαίρουμε.

Φ. Λ.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΑΓΚΩΝ ΣΑΣ

■ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ από και προς Καλοσκοπή — ΑΡ. ΚΥΡΙΑΖΗΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987 (Καλοσκοπή 61.251).

■ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΙΩΑΝΝΗΣ Θ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ Ακτή Μιαούλη 7 - 9 (7ος όροφος) Πειραιάς, (τηλ.: 417.2029 — 417.3079).

■ ΧΥΜΟΙ ΦΡΟΥΤΩΝ - ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ — Κ. Ν. ΚΟΛΛΙΑΣ, Κυπρίων Αγωνιστών 15, Αργυρούπολη, τηλ. 99.25.889, 99.17.845.

■ ΥΑΛΙΚΑ — α) Κατάστημα ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ, Λέκκα 20 (Σύνταγμα), τηλ. 32.27.872. β) Κατάστημα ΣΤΡ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ, Συρράκου 20 - 22, Κολωνός.

■ ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ — ΓΙΑΝΝΗΣ ΤΣΟΚΑΣ, Στουρνάρα 47, τηλ. 36.39.475 - 36.39.478.

■ ΠΟΥΚΑΜΙΣΑ - ΠΙΤΖΑΜΕΣ — Γ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Ιωαννίνων 129, Κολωνός, τηλ. 51.22.987.

■ ΠΟΤΟΠΟΙΪΑ «ΣΙΑΦΑΚΑ», Σαπφούς 12, Πλ. Κουμουνδούρου.

■ ΗΛΕΚΤΡΟΛΟΓΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ - ΓΙΑΝΝΗΣ Χ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ, Τασσπούλου 7, Αγία Παρασκευή, Τηλ. 65.93.477 - 63.90.640.

■ ΕΝΔΥΜΑΤΑ - ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ παιδικά — «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ», Ιωαννίνων 87, Κολωνός, τηλ. 51.39.180 - 51.36.642.

■ ΦΩΤΟΤΥΠΙΕΣ — Δ. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Σανταρόζα και Σταδίου 48 (στοά), τηλ. 32.12.090.

■ ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ - ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑ — ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, Λογίστρια, Δημοκρατίας 6, Ζωγράφου. Αναλαμβάνει τήρηση λογιστικών διδλίων Α, Β, Γ, Δ κατηγορίας. Τηλ. 77.08.098.

■ ΜΑΡΙΑ ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ - ΞΑΦΑΚΗ — Φυσιοθεραπεύτρια Ν.Δ.Τ. Ειδ.: Εγκεφαλικές παραλύσεις. Οικία: Φαλαγγιτών 4, Περιστερί, Τηλ. 57.22.637, Εργ.: Κ.Α.Σ.Π., Τηλ.: 28.26.913.

■ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΣ ΤΣΟΛΑΝΑΣ, Παρκετοποιός, Τηλ.: 26.16.040.

■ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ - ΨΙΛΙΚΑ — ΚΩΣΤΟΥΡΟΣ Γ. Κυπαρίσας - Μιλήτου Πειραιάς.

■ ΒΙΒΛΙΑ — Στο Βιβλιοπωλείο «ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ» του Β. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Σίνα 30, τηλ. 36.31.313.

■ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ — ΚΩΣΤΑΣ Σ. ΜΠΟΥΡΤΖΑΛΑΣ, Θεμιστοκλέους 1, τηλ. 36.18.310.

■ ΕΚΤΥΠΩΣΕΙΣ καλλιτεχνικές, ΦΙΛ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ, Γερανίου 9, τηλ. 52.36.087.

■ ΕΠΙΣΚΕΥΗ ΗΛΕΚΤΡ. ΣΥΣΚΕΥΩΝ — ΝΙΚ. Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, Ιωαννίνων 32, Κολωνός, τηλ. 51.44.666.

■ ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ — ΧΡ. Γ. ΔΑΝΙΗΛ, Δουκάδων 7, Νέα Ιόσσια, τηλ. 57.33.336.

■ ΤΑΒΕΡΝΑ «ΤΟ ΧΑΝΙ ΤΗΣ ΓΡΑΒΙΑΣ» — ΑΘ. ΚΩΣΤΟΥΡΟΥ, Φωκίδας 28, Αμπελόκηποι.

■ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ — Ν. Ε. ΤΟΥΜΠΑΣ, Βερανζέρου 14, τηλ. 52.39.450.

■ ΣΧΟΛΕΣ «ΩΜΕΓΑ» — ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΙΟΤΡΟΠΟΣ, Πλατεία Συντάγματος.

■ ΟΠΤΙΚΑ — Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ, Ακαδημίας 100 (Πλ. Κάνιγγος).

■ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑ — ΝΙΚ. ΑΚΤΙΔΗΣ, Φαραντάκου 30 Αμπελόκηποι, τηλ. 77.52.163, 77.70.824.

■ ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ, «Βιοδάμ» — ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ και ΣΙΑ, Περικλέους 45, τηλ. 32.26.841.

■ ΣΟΦΙΑ ΣΠΥΡ. ΒΑΓΙΑ, Συμβολαιογράφος — Πανεπιστημίου 44, 3ος όροφος, γραφ. 30 - 31, τηλ.: 36.15.391, οικίας: 57.44.485

■ ΤΑΣΟΣ Π. ΧΑΣΙΑΚΟΣ, Δικηγόρος — Ακαδημίας 57, 5ος όροφος, γραφ. 521, τηλ.: 36.14.854 - 36.12.235. Οικίας: 51.35.891.

■ ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ ΕΠΙΒΑΤΩΝ ΑΠΟ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΗ — ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ, Τηλ. 43.14.758, «Αθαν. Διάκου», Τηλ. 63.345.

■ ΦΟΙΒΗ Ε. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ, Συμβολαιογράφος — Γλάδστωνος 2, 5ος όροφος, γραφείο 7, τηλ.: 36.19.216, οικίας: 64.67.123.

■ ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΣΕ ΜΙΑ ΩΡΑ: — Εργαστήριο Σφραγιδοποιίας, (Πινακίδες - Προσκλητήρια Γάμου - Κάρτες), ΓΙΩΡΓΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ, Γ' Σεπτεμβρίου 19 (στοά) 52.34.939.